

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

ZAFER ORTADOĞU HALKLARININ OLACAK

• Siyasi
Savaşım
ve Devrim

• Yeni
Evrenin
Devrimleri

• Burjuvazi
Birleşik
Devrimi

• Ortadoğu'yu
Kana Bulamak
Emperyalizmi
Çöküşten
Kurtaramayacak!

• KESK'ten
Gezi
Ruhuyla
Yürüyüş

• Tarafsız
Gerçekler
Ve Hayaller

YAŞASIN ROJAVA DEVRİMİ

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

SIYASİ SAVAŞIM VE DEVRİM

Siyasi mücadele, bir sınıfın, diğerine karşı mücadelesidir. Siyasi mücadele iktidar etrafında odaklanır. Sınıfların arasındaki ilişkiler, sınıf ilişkileri olarak siyasi ilişki biçimini alır. İnsanlar arasındaki ekonomik ilişkiler gereği, siyasi karakter kazanır. Ekonomik ilişkilerin niteliği değişince, insanlar arasındaki ilişkileri siyasi ilişki olmaktan çıkar.

Sınıflı toplumda, her sınıf, kendi ekonomik sınıf konumuna ve çıkarlarına bağlı olarak, diğer sınıflarla ilişkiye girer. İşçi sınıfıyla kapitalistler arasındaki ilişki böyle bir ilişkidir. Ekonomik alandaki karşıtlık yaşamın diğer alanlarına yansır. Her sınıf, kendi konumuna denk biçimde diğer sosyal sınıflarla siyasi ilişkilere girer ya da politika yapar. Bunu anlamak için sok iki yüzyılın siyasi mücadele tarihine bakmak yeterlidir.

İşçi sınıfının, her tür siyasi mücadelenin dışında tutmaya çalışan çeşitli küçük burjuva akımların, anarşistler ve yarı-anarşistlerin tezleri, zengin bir birikime sahip, sosyalizm ve siyasi mücadele tarihi içinde, geçersiz duruma gelmiştir. Bugün, bu yöndeki görüşler, çok daha etkisizdir. İşçi sınıfı hareketleri, her alanda siyaset yapıyorlar. Burada önemli olan, nasıl bir siyasetin izleneceğidir. Takip edilecek siyasetin içeriği ne olacaktır.

Burjuvaziye karşı mücadelede, proletaryanın izleyeceği siyaset, işçi siyasetidir, devrimci siyasettir.

Siyasi üst yapı -ve tüm üst yapı- ekonomik temel tarafından, toplumun ekonomik ilişkileri tarafından belirlenir. Toplumun ekonomik ilişkileriyle, politik ilişkileri ve doğal üstyapı ilişkileri arasında, ekonomik olan, son kademedede belirleyicidir. Bu bağlamda politika, ekonominin yoğunlaşmış anlatımıdır. Fakat, bu demek değildir ki, politik üstyapı ve ideolojik biçimler alt yapıyı güçlü olarak etkiler.

Burjuva toplumunun politik üstyapısı, ezilen ve sömürülen sınıfları, kapitalist egemenliğe boyun eğmeye zorlar. Baskı altında tutar, kapitalist kölelik koşullarını sürdürür ve böylece eski üretim ve bölüşüm biçimini ayakta tutar. Emekçi sınıfın, halk kitlelerinin ilk yapacağı, tekelci burjuvazinin siyasi üstünlüğüne son vermek ve siyasi üstünlüğü ele geçirmektir. Bu adımla, toplumun köklü dönüşümü başlatılmış olur.

Böylece, siyasi mücadelenin, ekonomik mücadeleye göre önceliğine gelmiş oluyoruz.

Marx ve Engels, birlikte yazdıkları Komünist Manifesto'da, siyasi mücadelenin, siyasi iktidarı ele geçirmenin önemi ve önceliğini çok net ortaya koyarlar. Proletaryanın toplumsal devrimde, ilk atacağı adım, egemen sınıf durumuna gelmek ve demokrasiyi ele geçirmektir.

Marx, bu anlayışını, yıllar sonra 1864'te Uluslararası Emekçiler Birliği'nin (1. Enternasyonal) Açılış Konuşması'nda da ortaya koyar:

“Siyasi iktidarı ele geçirmek, işçi sınıfının ilk görevi haline gelmiştir.”

1. Enternasyonalin 1867 Lozan Kongresi'nde, proletaryanın toplumsal kuruluşuyla, siyasi kurtuluşu arasındaki ilişkiyi şöyle açıklar:

“Emekçilerin toplumsal kurtuluşu, onların siyasi kurtuluşundan ayrılamaz.”

Devrimci sınıf, siyasi egemenliğini, sermayeyi, burjuvazinin elinden çekip almak ve kendi elinde yoğunlaştırmak için kullanır.

Burjuvazinin ekonomik gücünü ortadan kaldırma, el koyma, zor önlemleri, toplumsallaştırma, devrimci siyasi iktidarın alacağı önlemlerdir. Emekçi sınıfın örgütlü zoru olan devrimci iktidar, eski sınıfın bastırılmasını yerine getirir ve yaratılan devrimci ortamda, ekonomik ve toplumsal dönüşümlere girer.

Lenin, Marx ve Engels'in yazışmalarının, Rusça baskısı için 1913'te yaptığı değerlendirmede, bilimsel komünizmin kurucularının, işçi sınıfı siyasetini, her dönemde nasıl ele aldıklarının üzerinde, altını çizerek durur:

“Daha değerli olanı, işçi sınıfı politikası tarihidir. Eski ve Yeni dünyanın değişik ülkelerinde ve farklı tarihi kesitlerinde, işçi sınıfının politik görevlerinin sunulduğundaki başlıca ilkeleri çok değişik durumda tartışırlar.”

Marx ve Engels'in, teoriyi, savaşımın somut koşullarına nasıl uyguladıklarını, bu mektuplarda öğreniyoruz.

Lenin'in siyasi mücadelesi ve teorik, politik yapıtları, Lenin'in Marx ve Engels'i nasıl izlediğini gösteriyor. Türkiye'de yayınlanan Seçme Eserler, Lenin'in nasıl

Devrimci teori, somut koşullara, pratiğe doğrudan uygulanmaz. Teorik ilkeler, politika aracılığıyla, politik mücadele yoluyla pratiğe uygulanır. Devrimci ilkelerin hayata geçmesi, için, öncelikle somut durumun bilimsel analizi, buradan çıkan politik taktikler ve günün gerektirdiği siyasi mücadelenin açıklığı kavuşturulması gerekiyor. Bu, işçi sınıfının devrimci sınıf partisi öncülüğünde yapılır. Teorinin yaşama geçirilmesi, emekçilerin sosyal pratiğine uygulanması, yetenekli, birikimli, deneyimli proleter partinin öncülüğünü gösterir.

Söz konusu olan, genel olarak ne muhalefet, ne de siyasi savaşımdır; söz konusu olan devrimin ta kendisidir.

İlimli, uzlaşmacı sosyalizmle aramızda temel sorun, genel olarak siyasi savaşım değil, devrimin ta kendisidir.

Onlar günlük siyasetle çok meşgulken ve tarihi edilgen bir gelişme olarak görürken, tarih 31 Mayıs'ta büyük bir sıçrama yaptı. Büyük bir şaşkınlık içinde, kendilerini ayaklanmanın içinde buldular.

Devrimci Marksistler, devrimci biçimde düşünerek ve devrimi hedefleyerek, politika yapar ve politik savaşımı yürütürler.

büyük bir diyalektikçi olduğunu tüm yönleriyle ortaya koyuyor. Lenin, ilkeleri somut koşullara uygulamada son derece başarılıdır.

Devrimin görevlerinin, pratiğe geçirme koşulları yoksa, bu koşullardan bağımsız, soyut olarak ifade edilir. Devrimin görevleri, bunun gerçekleşme koşulları oluşmuşsa, bu durumda, görevlerin uygulanacağı koşulların açıklanması gerekiyor. Devrimci durum, günlerce süren ayaklanmada, tek kelimeyle, nesnel ve öznel koşullarının bir araya gelmesi, bir çok koşulun bir arada olması, devrimin gerçek koşullarının ya da gerçekleşme koşullarının ortaya çıkması, bize devrimci ilkeleri, devrimci programı yaşama geçirme olanağı sunar.

Devrimci koşulları açıklamakla, devrimin zorunluluğuna da değinmiş oluyoruz.

Burada, proleter sınıfın siyaseti ve proleter partinin görevi, emekçilerin devrimci görevlerini açıklamak ve başarıya ulaşması için bir yönlendirme yapmak olmalıdır.

Devrimci teori, somut koşullara, pratiğe doğrudan uygulanmaz. Teorik ilkeler, politika aracılığıyla, politik mücadele yoluyla pratiğe uygulanır. Devrimci ilkelerin hayata geçmesi, için, öncelikle somut durumun bilimsel analizi, buradan çıkan politik taktikler ve günün gerektirdiği siyasi mücadelenin açıklığa kavuşturulması gerekiyor. Bu, işçi sınıfının devrimci sınıf partisi öncülüğünde yapılır. Teorinin yaşama geçirilmesi, emekçilerin sosyal pratiğine uygulanması, yetenekli, birikimli, deneyimli proleter partinin öncülüğünü gösterir.

Partinin konumu, sınıf mücadelesinin gelişimini karşılayacak, emekçi sınıfa öncülük edecek bir durumda olmalıdır. Halk kitleleri, her tarafta harekete geçmişse, ayaklanıyorsa, devrimci mücadeleyi daha ileriye, başarıya ulaştıracak bir niteliğe sahip olmalıdır.

Ayaklanma günlerinde, eylemlerin akışı içinde mücadeleciler yığınlarında önemli bir yön, anında davranma, anında siyaset yapma yeteneği gelişti. Bu, sürecin tümü boyunca gözlemlenen bir olgudur. Ayaklananlar, yalnızca savaşım vermekle kalmıyor, savaşımını anlatacak, güçlendirecek ve yayacak biçimde günü gününe politika yapıyor. Eleştiri, karikatür, mizah, müzik, politik bir bakış açısıyla yapılıyor. Daha en başta Taksim'in halk gösterilerine açılması, Gezi'deki ağaçlar sorunu ve sonraki her sosyal sorun, politik bir nitelik kazanmıştır. Genel ayaklanmanın pratik deneyimi, her

açıdan irdelenmelidir.

Paris Komünü'nde (1871) ve Ekim Devrimi'nde (1917) işçilerin, halk yığınlarının gösterdiği esneklik, 31 Mayıs Halk Ayaklanması sırasında da gösterildi. Günün gününe ve her saat değişen olayları karşılayan ya da daha doğrusu olayların kısa sürede yön değiştirmesi karşısında eylemci kitleler de, son derece esnek bir davranış, pratik bir zeka örneği sergileyerek kendi tavırlarını ve siyasetini geliştirdi. Yüksek bir esneklik ve yeteneği göstermesi, ayaklananların üstün yönlerinden biridir.

En üstün siyasi yetenek, sınıf mücadelesi sonuna dek götürülmez yani devrimci bir iktidarla taçlandırılmazsa, yarı yolda kalır ve yozlaşır. Siyasi savaşım, sınıf savaşımının bir biçimidir. Savaşımın diğer biçimleri, teorik mücadele ve pratik mücadeleyle birlikte bütünlük içinde ele alınmalıdır. Sınıf savaşımı, ne diğer biçimlerden koparılmak, ne de devrimci hedeflerden, işçi sınıfının mücadelesi ve halk yığınlarının mücadelesi, tekelci sermaye egemenliğinin alaşağı edilmesi, devrimci hedefine bağlanmalıdır.

Siyasetin içeriği ve hedefi konusunda reformist sol hareketlerle, temelde ayrılıyoruz. Onlar da, biz de siyasi savaşım veriyoruz, fakat farklı nitelikte bir siyasi savaşım veriyoruz. Onlar, günlük siyasi mücadeleyle çok fazla meşgulken, biz devrimle sıkı bir bağ içinde olan bir siyasi mücadele veriyoruz.

Lenin'in, bir tartışma nedeniyle, Kautsky'nin oportünizme nasıl düştüğünü ortaya koyarken, yaptığı değerlendirme ve nitelendirme, bizim oportünist ve reformistlerimizin durumuna çok iyi uyuyor:

“Söz konusu olan, genel olarak ne muhalefet, ne de siyasi savaşımdır; söz konusu olan devrimin ta kendisidir.

İlimli, uzlaşmacı sosyalizmle aramızda temel sorun, genel olarak siyasi savaşım değil, devrimin ta kendisidir.”

Onlar günlük siyasetle çok meşgulken ve tarihi edilgen bir gelişme olarak görürken, tarih 31 Mayıs'ta büyük bir sıçrama yaptı. Büyük bir şaşkınlık içinde, kendilerini ayaklanmanın içinde buldular.

Devrimci Marksistler, devrimci biçimde düşünerek ve devrimi hedefleyerek, politika yapar ve politik savaşımı yürütürler.

C.DAĞLI

YENİ EVRENİN DEVRİMLERİ

Yeni Evre devrimlerinin ilk dalgası Latin Amerika kıtasında yaşanmıştı ve üst üste patlayan ayaklanmalar arada bir dizi sosyalist ve halkçı hükümetler yaratmıştı. Bununla birlikte, bu ilk dalganın etkisi kıta ölçeğinde kalmıştı. İkinci dalga daha sarsıcı oldu; Tunus ve Mısır'daki dev kitle eylemleri tüm dünyaya örnek ve esin kaynağı oldu. Ve bir kez bu eşik aşıldı mı, bundan sonraki her ayaklanma aynı dünyasal etkiyi yaratacaktı. Öyle de oldu. 2013'te üçüncü dalgayı yaratma onuru Türkiye ve Kürdistanlı emekçilerin eline geçti. Mısır ve Tunus'tan farklı olarak, gerici burjuva muhalefetin ön plana çıkmasını önleyerek, dünya halklarında daha derin etki ve sempati yarattı.

Üçüncü dalganın sert darbeleri, daha önce Brezilya'da ayaklanmayı tutuşturdu. Sonra Mısır ve Tunus'un yeniden ayağa kalkmasına cesaret ve cüret aşıladı. Aynı günlerde Portekiz'de gerçekleşen genel grev bu ülke tarihinin en geniş katılımlı eylemiydi ve bizzat grevi örgütleyenler bile bu duruma şaşkınlıklarını gizleyemediler. Taksim'de başlayan ayaklanmanın dünya çapında yarattığı dev dalgalar, farklı ülkelerin kıyılarına çarparak geri dönüyor ve hiç kuşkusuz üst üste bindikçe enerjisini misliyle arttıran dalgalarla bütünleşerek, sıçramalar yaratan küresel bir devrim anaforuna yol açıyor.

Bu durum pek çok siyasi devrimci çevre için yeni bir şey. Henüz anlayamadıkları ya da "halkların büyüyen öfkesi" gibi alabildiğine genel geçer hiçbir bilimsel derinliği olmayan kısır sözlerle geçiştirilen bir durum. Leninist parti içinse, değil. O uzun bir süredir emperyalist kapitalist sistemin ulaştığı Yeni Evreyi tahlil etmiş, devrimci sonuçlarını ortaya çıkarmıştı.

Tarihsel Hareket Ölçeğinde Devrimler

Yeni Evreyle bugünkü devrim ve ayaklanmaların ilgisini kurduğumuzda gözümüze çarpan ilk olgu, bu devrimlerin emperyalist kapitalist sistemin tarihsel ömrünü tamamlamış olması neticesinde meydana gelen tarihsel nitelikte eylemler olmasıdır. Burada ilk doğumu 14. yüzyıla kadar giden ve son 200 yılda tüm dünya çapında egemenlik kuran bir sosyo-ekonomik sistemin topyekûn çöküşünden ve yerine gerçek özgürlüğün yaşanacağı komünizm çağına geçişten bahsediyoruz. Bu denli uzun bir geçmişe, birikime ve maddi güce sahip sosyo-ekonomik dünya sistemini yerinden edecek tarihsel eylem, elbette aynı ölçüde çaplı, derin ve yepyeni insanı kavrayışı gerektirir. Feodal

sistemi yıkan burjuva devrimler çağı iki yüz yıla yayılmıştı. Lenin'in "kapitalizmden komünizme geçiş çağı" saptamasının üzerinden bir yüzyıl bile geçmiş değil. Ve Yeni Evre şimdi bu geçişi sıçramalar biçimine büründürdü. Ancak köhnemiş bir düzenin tarihsel yıkımı böylesi sıçramaları yaratabilir.

Leninist Parti'nin Yeni Evre tahliliyle vardığı sonuçlardan en önemlisidir bu: Dünya çapında toplumsal gelişimin sıçramalar biçiminde gerçekleşmesi. Sıçramalar, yani bir dizi ayaklanma, araları kısalan isyan dalgaları ve iktidarın devrimlerle fethi. Ve bunun karşı kutbunda yine aynı şekilde emperyalist hegemonyanın sıçramalı çöküşü, burjuva egemenliğin devrimin amansız darbeleri altında parçalanışı.

On milyonları bir anda sokağa döken, ayaklanmaya ikna eden maddi güç, işte bu günü gelmiş tarihi eylemin yarattığı bilinç iklimidir. Önceki dönemlerde halk kitleleri özgürlük vaatlerinin peşinden koştu; bu özgürlükleri yaratacak sosyo-ekonomik temeli ancak bir gelecek vizyonuyla –veya sosyalist sistemin varlığı temelindeki örneğin gücüyle– kavrayabilirlerdi. Bu yüzden 20. yüzyılın devrimleri, bu gelecek vizyonunu –ya da örneğin gücünü– kitlelere kabul ettiren devrimci partilerin etrafında şekillendi. Bu partiler nüfus içinde azınlığı oluşturan ama hem politik bilinci hem de savaş kapasitesi yüksek militan bir kitleyle sonuca ulaşmayı denediler, kimi ülkelerde başarıyı yakaladılar.

Yeni Evre devrimlerinde emekçi sınıflar gerçek özgürlüklerin yaşandığı ekonomik maddi zeminin hâlihazırda yaratılmış olduğunu görüyor. İnsani ilişkilerin çok yönlülüğünde, çeşitli ve zengin bir yaşamsal gelişimin yattığını algılıyorlar. Bu algı, her türlü refah ve özgürlüğün elle tutulur yakınlıkta olduğu halde ona ulaşamama durumu işte tam da bu, milyonları zaptedilemez, sıçramalı bir hareketlilik içine adeta arkadan itiliyor. Ayaklanmalar, bu yeni zihniyet ve algı ikliminde nüfusun ezici bir çoğunluğunu sokaklara döküyor. Geçen yüzyılda tarihin en büyük kitlesel ayaklanmasını 1979 Tahran'ında görmüştük ve harekete katılanların sayısı –en iyimser tahminle– 4 milyondur. Oysa Taksim'de başlayan ayaklanma, daha ilk raundunda bu sayıyı geride bıraktı. Mısır'da ise ayaklanmacıların sayısı 30 milyonu buldu. Böyle bir manzara 20. yüzyıl devrimlerinde hiç görülmemişti.

Yüzyılların Pisliği Temizleniyor

Öte yandan, tarihsel bir sosyo-ekonomik sistemi dünya ölçeğinde mezara gömecek ni-

telikteki tarihsel hareket, yüzyılların biriktirdiği derin karmaşık çok katmanlı çelişkileri çözmekle yükümlüdür. Ve bu yükümlülük, tarihsel hareketi ancak bir dizi ayaklanmalar, devrimler, yanlış yola sapan deneyimlerle, kendi gerçek ve yüce amacına ulaşabileceği bir yola sokuyor.

Milyonlar üst üste binmiş çok katmanlı çelişkilerin altındaki temele ulaşmak için kabuğun altındaki en üst katmanı soyarak işe girişiyorlar. Bu ayaklanmalar, atının dört ayağını birden nallamış devrimci partilerin çevresinde şekillenmediği için, on milyonların varolan politik bilinci ayaklanmaların gidişatına damgasını vuruyor. İlk anda, burjuva egemenliğin sadece yürütme gücünü deviriyorlar, sonra yerine koydukları hükümetin politik özgürlükleri güvence altına almasını bekliyorlar. Bir sonraki adımda burjuva gericiğin politik simge ve odaklarına saldırıyorlar. Böylece çelişkilerin en üst katmanındaki politik kabuğu parçaladıkça, alta yatan ekonomik temele ulaşıyorlar. Yine de her şey devrimlerin amansız fırtınası içinde gerçekleştiği için her çelişki katmanı bir öncekinden daha kısa sürede bir öncekinden daha büyük kalabalıklar eşliğinde sökülüp atılıyor.

Dünyanın devrim yoluna girmiş emekçi on milyonları, tarihsel hareketin ihtiyaç duyduğu berrak bilince sadece ayaklanmalar zinciriyle varabilir, başka yolu yok. Bu derece yaygın, bu derece ani sıçramalı bir tarihsel hareketi başından sonuna tek bir politik partinin taşıması imkânsız denemese de buna yakındır. Bu nedenle on milyonlar, devrimlerini ellerinden çalanları yere çala çala ilerleyecekler.

Burada dile getirmeye çalıştığımız nedenlerden ötürü dünyada ve bu topraklarda gerçekleşen ayaklanmaların, komünist partilerin öncülüğünde gerçekleşmiyor oluşuna kimse hayıflanmasın. Bu partilerin büyük çoğunluğunun tarihsel hareketin karakterini kavrayamamış olanları bir yana; komünist öncüyü sahnenin önüne taşıyacak asıl güç proletarya, çevresini saran politik ve ekonomik cendereyi, ancak bir dizi ayaklanmayla parçalayabilir. Hızla çözülen kırsal alanlar, mülksüzleşen kentli küçük burjuvalar, sınıf atlama hayalleri gerçekleşmeyen yüksek eğitilmiş katmanlar ve sınıf karakteri bozulmuş büyük işsiz orduları tarafından safları hızla kalabalıklaşan proletarya, ancak bir dizi devrimle yeni müfrezelerini eğitebilir, bozulmaların etkisini kırabilir, sınıf birliğini sağlamlaştırabilir. Sınıfın öncüsü sınıfıyla birlikte tarihi eylemini gerçekleştirebilir.

BURJUVAZİ BİRLEŞİK DEVRİMİ TASFİYE ETMEYİ AMAÇLIYOR

Yaklaşık 45 yıldır iç savaş boyutlarında süren sınıflar mücadelesi önemli bir dönemde. Her sınıf, yerinden oynayan taşları kendi çıkarlarına göre yeniden döşemeye çalışıyor. 70'li yıllarda Birleşik Devrimin Türkiye cephesinde büyük bir atılım yaşanırken Kürdistan cephesi zayıf kalmıştı. 90'lı yıllardan başlayarak bu durum tersine döndü; Kürdistan cephesi güçlenirken Türkiye cephesi güç kaybetti, zayıf kaldı. Bunda, 90'lı yılların başında uygulanan politik çevirme harekâtının büyük payı var. Bu nedenle uzun yıllardan beri sert süren sınıflar mücadelesi kendi sonucuna, devrime, devrimin zaferine henüz varamadı. Türkiye tekeli sermayesi ve devleti, AB ve ABD emperyalizminin etkin desteğiyle Birleşik Devrime karşı saldırılarını sürdürüyor. Bu saldırılar yaşamın her alanında, mücadelenin her mevzisinde devam ediyor. Sermaye şimdi Birleşik Devrimi tamamen ortadan kaldırmayı, iç savaşı kazanmayı düşünüyor.

Bu yönde atılan adımların en başında Kürt ulusal sorununa dair öne sürülen “çözüm” planları var. “Çözüm süreci”nin Kürt halkı tarafından nasıl algılandığı ve uygulandığından bağımsız olarak, Türk tekeli sermayesinin ve egemenlerinin konuyu ele almasına, bununla neyi amaçladıklarına bakmak gerekiyor.

Hükümetin “çözüm sürecini” ilan etmesinden sonra İmralı'dan gelen çağrı ve “Akil Adamlar”ın devreye girmesiyle birlikte UKH, gerillanın Güney Kürdistan'a çekilmesi kararını verdi. Bu noktaya nasıl geldiği, bunu sağlayan güçler dengesi önemli. Şimdi kısaca buna bakalım.

Yeni bir anayasa vaadi ve “çözüm süreci”nin ilanından bir süre önce UKH ile hükümet arasında bir görüşme trafiği sürüyordu. Oslo süreci denen bu görüşmeler kesildikten sonra savaş birden şiddetlendi. Gerillanın sert ve etkili darbeleri altında hükümet iyice sıkıştı. Kürdistan'da, gerilla denetimindeki alanlar giderek genişlemeye; ordu güvenli sığınaklarından, kışlalarından çıkamaz bir duruma gelmeye başladı.

Dünya konjonktürünün ve Ortadoğu'da süren savaşın ortaya çıkardığı koşullarda gerçekleşen Rojava Devrimiyle birlikte değerlendirildiğinde, Kürt halkının

özgürlüğünü kazanma yönünde güçlü mevziler ele geçirdiği, hızlı bir atılım dönemine girdiği görülecektir. Bu durum aynı zamanda Türkiye'deki egemenler açısından en zayıf dönemi işaret eder. Tam da bu noktada işbaşındaki Türk hükümeti, gerillanın Güney Kürdistan'a çekilmesi karşılığında yeni bir anayasa vaadiyle birlikte “çözüm sürecini” ilan etti.

Daha önce çeşitli yazılarımızda faşist devlet yıkılmadan Kürdistan sorununun çözülemeyeceğini, burjuva sınıfın bu sorunu çözemeyeceğini belirtmiştik. O halde sorulum; burada “çözüm süreci” neyi ifade ediyor? Bu süreç, pratikte iki anlama geliyor. İlki, tekeli burjuvazinin, uzun yıllardan beri süregelen iç savaşın bir sonucu olarak çözümlenip dağılmaya başlayan güçlerini yeniden toparlamak amacıyla bir soluklanma ihtiyacını ifade ediyor. Hem Kuzey Kürdistan'da hem de Türkiye'de giderek güçlenip gelişmekte olan Birleşik Devrimi yenebilmek için güçlerini tahkim etme amacının yanında ve buna bağlı olarak burjuva sınıfın içine düştüğü moral çöküntüden kurtulma isteğini ve moral toplayabileceği koşulları yaratma arzusunu ifade ediyor.

“Çözüm süreci” denen bu yeni süreç devrim dönemlerine özgü müthiş bir hızla temel çizgilerini göstermeye başladı. Türkiye kamuoyunu çözüme ikna etmek ve “barış” için “Akil Adamlar”ı seferber eden hükümet, aynı zamanda Birleşik Devrime karşı yeni bir kapsamlı saldırının fiili adımlarını da atmaya başladı. “yeni bir anayasa”, “çözüm”, “barış” vaatlerini, Türk tekeli sermaye egemenliğinin tüm gerçek anlamını ve içeriğini ortaya koyan; adeta bunu bütün emekçi yığınlara, proletaryaya, ezilen ulus ve ulusal topluluklara açıkça göstermek istemişçesine, 1 Mayıs'ta yaşanan Taksim savaşlarında uygulanan en vahşi, en iğrenç polis terörü izledi. Verilen bütün sözler, vaatler ve kağıt üzerindeki çözümlerle yaşanan gerçek durum arasındaki çelişki somut olarak ortaya çıktı.

Bütün bu olaylar, daha önce zaman zaman söylediğimiz, bundan sonra da yeri geldikçe söyleyeceğimiz bir gerçeği, bir kez daha ortaya serdi. Tekeli sermayenin ekonomik ve politik egemenliğine son verilmedikçe, faşist devlet yıkılıp dağıtılma-

dıkça verilen bütün sözler, vaatler, tavizler, reformlar bir aldatmacadan, bir yalandan başka bir şey olmayacaktır.

Burada bir soru sormak gerekiyor. Bu sene Newroz'dan bu yana görece sakinleşen ortam, şimdi ne oldu da böylesine sertleşti? Şimdi ne oldu da “müzakere”nin yerini yeniden devlet terörü, polis vahşeti aldı? Aslında bu sorunun cevabı, yaşanan sürecin kendisinde verili. Zira bu süreçte Birleşik Devrim ileriye doğru müthiş bir adım attı, büyük bir sıçrama gerçekleştirdi. Emekçi sınıflar, ezilen ulus ve ulusal topluluklar şimdi uzun yıllarla ölçülen aralıklarla değil, her hafta, her gün, her an yığınlar halinde politik hayata uyanıyor, kitleler politik olarak daha da olgunlaşıyor. İşte bu durum dünün işkencecilerinden, polis müdürlerinden başka bir şey olmayan günümüzün cüce Thiers'lerini öne çıkardı. Çünkü bu adamlarda somutlanan egemen sınıfın vahşetinin, devlet terörünün kendisidir. Bunlar, tekeli sermayenin ve faşist devletin tüm vahşetinin, zorbalığının ve baskısının cisimleşmiş halinden başka bir şey değildir. Bunları öne çıkaran da az önce işaret ettiğimiz, devrime karşı uygulanmaya başlanan kapsamlı saldırının tetikçiliği görevini üstlenmeleridir.

Devrim öğretmeye devam ediyor. Ezilen ulus ve ulusal topluluklara, proletaryaya ve emekçi yığınlara, Türkiye ve Kürdistan'ın bütün sınıflarına dört başı mamur bir devrim dersi veriyor. Bu dersin kapsamında vaatler de var, reformlar da var, “çözüm süreçleri” de, polis şiddeti, devlet terörü de var. Devrim, kaçınılmaz olarak bütün emekçi sınıflara ve ezilen ulusa, politikanın çözülmesi gereken bütün güncel görevlerini çırılçıplak soyarak ortaya koyup gösteriyor. Kürt halkının ve başta proletaryaya olmak üzere bütün emekçi sınıfların varlığının, yaşamlarını sürdürebilmelerinin ve kendi geleceklerini kazanmalarının bu görevlerin yerine getirilmesine bağlı olduğunu öğretiyor, eğitiyor. Şimdi proletaryaya, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, emekçi yığınlar diyorlar ki; “Bize her şey vaat edildi, ama hiçbir şeyimiz yok”. Çok doğru. Çünkü burjuva sınıf ve faşist devlet hiçbir şey vermedi. Onlar sadece söz verdiler, politik özgürlükler vaat ettiler, ama somut hiçbir şey vermediler.

Evet, kazanmaya çok yakınız. Politik özgürlüklerin kazanılması, demokrasinin fethi, iktidarın ele geçirilmesi ve devrimin zaferi hemen önümüzde. Ama proletaryanın, ezilen ulus ve ulusal toplulukların vaatlere, sözlere, süreçlere değil, bizzat politik ve ekonomik özgürlüklere, bu özgürlüklerin güvencesi olan emeğin iktidarına ihtiyaçları var. Ezilen, aşağılanan, yok sayılan ve sömürülen yığınlar emeğin iktidarına ne kadar yaklaşırsa, politik özgürlüklerin, demokrasinin eksikliğini, yokluğunu da daha çok ve daha yakıcı olarak hissedeceklerdir. Tekelci sermayeninse, verdiği sözleri, vaatleri, reformları ne kadar cazip olursa, egemenliğini devam ettirmesi de o kadar imkansız olacaktır.

Proletaryanın, ezilen ulus ve ulusal toplulukların, emekçi yığınların özgürlüğü, savaşın kesin sonucuna bağlı olacaktır, ekonomik ve politik iktidarın tekelci sermayenin elinde kalıp kalmayacağına, emeğin iktidarının kurulup kurulamayacağına bağlı olacaktır. Şimdi sermaye emekçi yığınlar, Kürt halkına dönüp “Size her şeyi vaat ediyorum” diyor, “yeter ki ekonomik ve politik egemenliğime, ayrıcalıklarına, iktidarına dokunmayın.” Sonra ekliyor; “Bana zaman tanıyın. Verdiğim sözleri yerine getirebilmek için zamana ihtiyacım var.” Yani “Sözler ve vaatler verdim, daha da vermeye hazırım” diyor. Peki, emekçi yığınların, Kürt halkının zamanı var mı? Daha çok açlığa, sömürüye, özgürlüksüzlüğe zamanı var mı? Elbette yok. İşte bu yüzden biz Leninistler de iktidar dışında her şey bir yalandır, bir aldatmacadır diyoruz. Bütün iktidar emeğin olacak diyoruz.

Şimdi, Türkiye ve Kürdistan'ın bütün hayati meselelerinin önüne geçen bu sürecin sermaye açısından bütün anlamı ve amacı UKH'yi tasfiye etmektir. Böylelikle sermaye, bileşenlerinden birini tasfiye ettiği Birleşik Devrimi yenmeyi, hiç olmazsa uzun bir süre gündemden düşürmeyi, devrimin baskısından kurtulmayı amaçlıyor. Fakat nesnel koşullar, yaşam bizden yana, devrimden yana. Bu nedenle sermaye, bütün vaatlerine, verdiği bütün sözlere rağmen, seferber ettiği “akil adamlara”, uzlaşma ve çözüm süreçlerine rağmen baskı ve terörden geri durmuyor. Proletaryanın ekonomik ve politik örgütlerini dağıtmak, etkisizleştirmek için her yola başvuruyor. Yıllardan beri sendikalarda egemen olan burjuva sendikacılığına dahi tahammül edemeyen hükümet, sendikaları tamamen etkisizleştirmeye, yok etmeye yöneliyor. Bir yandan toplu sözleşme hakkını tamamen ortadan kaldırmak demek olan sendikal örgütlenme barajları koyuyor; bir yandan sendikal örgütlenmenin olduğu her yerde işten atmalara hız veriyor, sendikasızlaştırmayı sürdürüyor. Bu da yetmeyince doğrudan grev kırıncılığı yapıyor; Çay-Kur grevinde, THY grevinde olduğu gibi işçilerin karşısına grev kırıcı olarak dikilip diğer işçileri çıkarıyor, zaten oldukça zayıf olan sendikaları tamamen işlevsizleştirip tasfiye etmeyi amaçlıyor. Aynı zamanda 1 Mayıs Taksim savaşlarında olduğu gibi mücadele eden diri güçlere, bütün gücüyle, bütün vahşetiyle ve sınıf kınıyla saldırıyor.

Sermaye, birleşik devrime karşı kapsamlı saldırıyı, politik çevirme hareketini sürdürüyor. Ama nafile, kazanan devrim olacak, kazanan biz olacağız.

“Rojava'daki Yangın Türkiye'yi de Yakar!”

HDK Kadın Meclisi, 10 Ağustos'ta Galatasaray Meydanı'nda yaptığı eylemle Rojava'da El Kaide'ye bağlı çetelerin, katliamlarını ve tecavüz çağrılarının protesto ederek Rojava'daki Kürt kadınların özgürlük mücadelesini desteklediğini bildirdi.

Gezi eylemleri sürecinde başörtülü bir kadına yönelik hakarete tepki gösteren Başbakan'ın Rojava'lı kadınlara yapılan katliam ve tecavüzü karşı sessiz kaldığını belirten Tuncel, hükümetin El Nusra çetelerini katliamlarını kınayan bir açıklama gelmemesine dikkat çekti ve “El Nusra'yı destekliyor musunuz?” diye sordu.

Saat 17.00'de toplanan HDK Kadın Meclisi üyeleri “Jinen Rojava Ne Bitenene. - Her Yer Rojava Her Yer Direniş” yazılı pankart açarak sloganlar attı. Basın açıklamasını ise HDK Kadın Meclisi adına Türkçe açıklamayı Yıldız İmrek, Kürtçe açıklamayı ise Perihan Adanmış yaptılar.

Rojava demokratik devriminin aynı zamanda Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesinin devrimi olduğunu belirten İmrek, dünyanın tüm kadınlarını tecavüz ve katliamlara, esaret politikalarına karşı kendi barış isteyen devrimi ile demokratik özyönetimini kuran ve temsiliyet gücünü kazanan Rojava'lı kadınlarla dayanışmaya çağırıyor.

Eyleme katılan HDK Yürütme Kurulu üyesi İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de konuşmasında Türkiye'nin Rojava'daki katliama destek verdiğini belirtti. .

Gezi eylemleri sürecinde başörtülü bir kadına yönelik hakarete tepki gösteren Başbakan'ın Rojava'lı kadınlara yapılan katliam ve tecavüzü karşı sessiz kaldığını belirten Tuncel hükümetin El Nusra çetelerini katliamlarını kınayan bir açıklama gelmemesine dikkat çekti ve “El Nusra'yı destekliyor musunuz?” diye sordu. Tuncel “Rojava'daki yangın Türkiye'yi de yakar” diyerek sınırların açılarak insani yardımın ulaştırılması gerektiğini belirtti.

Eylemde Lice'deki kalekol yapımını protesto eylemleri sırasında askerler tarafından katledilen Medeni Yıldırım'ın annesi Fahriye Yıldırım'ın gönderdiği mektup da okundu. “İnşallah Medeni son olur, onun ölümü barışa vesile olsun” dileğini ifade eden Yıldırım, “Rojava'daki katliamı görünce biz evlatlarımızın acısını unutuyoruz” diyerek savaşın ve acıların sona ermesini istediğini belirtti.

Eylem Roja'daki katliamı protesto eden ve Rojava halkına selam sloganlarıyla sona erdi.

KESK'ten Gezi Ruhuyla Yürüyüş

KESK üyesi emekçiler, hükümet ve Memur-Sen arasında imzalanan 2014-2015 Dönemi Toplu İş Sözleşmesi'ni protesto etmek üzere 4 koldan Ankara yürüyüşüne başladı.

KESK'li emekçiler "Gezi Ruhuyla Ankara'ya yürüyoruz" diyerek 4 koldan başlattıkları yürüyüşte her bir kola Gezi Parkı eylemleri sürecinde yaşamını yitirenlerin isimlerini verdi.

İzmir'den yola çıkan emekçiler "Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım", Tekirdağ'dan yola çıkan emekçiler "Mehmet Ayvalıtaş, Ali İsmail Korkmaz", Şırnak'tan yola çıkan emekçiler "Orhan ve Bedran Encü, Abdullah Cömert", Hopa'dan yürüyüşe geçen emekçiler ise "Metin Lokumcu" yürüyüş kolu adlarıyla Ankara'ya gitmek üzere yola çıktılar.

Mehmet Ayvalıtaş, Ali İsmail Korkmaz Yürüyüş Kolu

16 Ağustos günü Edirne'den yola çıkan Mehmet Ayvalıtaş, Ali İsmail Korkmaz Yürüyüş Kolu, Edirne ve Tekirdağ'da yaptıkları basın açıklaması ve yürüyüşün ardından İstanbul'a ulaştı.

İstanbul'da Taksim'de saat 19.00'a doğru yürüyüş ve basın açıklaması yapan emekçiler, daha sonra Kadıköy'e geçerek Yoğurtçu Parkı'nda saat 21.00'de forum gerçekleştirdi. (17 Ağustos) saat 11.00'de Kadıköy'den Gebze'ye doğru harekete geçildi. 12.30-13.30 saatleri arasında Gebze'de basın açıklaması ve yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş kolunu karşılayanlarla birlikte Eski Öğretmen Evi'nin bulunduğu yerden Gebze Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüş gerçekleştirildi.

"Ali İsmail Korkmaz- Mehmet Ayvalıtaş Yürüyüş Kolu" pankartı ve KESK'in taleplerini içeren pankart arkasında yürüyüş gerçekleşti. Sık sık "Hükümet Zammını Al Başına Çal!", "Kahrolsun AKP Diktatörlüğü!", "Söz Yetki Karar Çalışanlara!", "Direne Direne Kazanacağız!", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş!" sloganları atıldı. Açıklamanın ardından Eğitim-Sen Gebze Şubesi'ne geçildi. Oradan yürüyüş kolunda yer alan kamu emekçileri Kocaeli Merkez'e doğru harekete geçtiler.

Bedran-Orhan Encü, Abdullah Cömert Yürüyüş Kolu

Roboski'den 16 Ağustos günü yürümeye başlayan Bedran-Orhan Encü, Abdullah Cömert Yürüyüş Kolu sırasıyla Roboski, Şırnak ve Mardin'de yürüyüş ve basın açıklamaları yaptı.

Günün son durağı Diyarbakır'da ise yürüyüş Diyarbakır Sanat Sokağı'nda saat 19.00'da başladı. Yürüyüş ve basın açıklamasının ardından saat 19.30'da Diyarbakır Koşuyolu'nda foruma geçildi. Geceyi Diyarbakır'da geçiren emekçiler 17 Ağustos'ta saat 10.00'da Diyarbakır'dan Urfa'ya doğru hareket ettiler. Yürüyüş kolu, saat 12.30'da Urfa'da yürüyüş ve basın açıklaması yaptı, saat 15.00'te ise Antep'e doğru yola çıkıldı.

Yürüyüş Kolu 17 Ağustos günü Antep'e ulaştı. Saat 17.30'da Yürüyüş kolundaki memurlar Sankopark önünde kitle tarafından alkış ve sloganlarla karşılandı. Sonra kitle sloganlarla yürüyüşe geçti. Balıklı Parkı'na gelindiğinde 17 Ağustos 1999'da yaşanan depremde hayatını kaybedenler için 1 dakikalık saygı duruş yapıldı. Ardından KESK yürüyüş kolu sözcüsü Sakine Esenyılmaz basın metnini okudu. Basın metninin okunmasından sonra yürüyüş kolu Antakya'ya doğru yola çıktı.

18 Ağustos günü saat 14.00'de Bedran-Orhan Encü, Abdullah Cömert Yürüyüş Kolu'na Hatay'da polis saldırdı. Bedran-Orhan Encü, Abdullah Cömert Yürüyüş Kolu Hatay'da Sümerler Mevkii'nde Abdullah Cömert'in evine taziye için gitmek isterken polis engeliyle karşılaştı. Yürüyüşe izin vermeyen polis KESK üyelerine biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım Yürüyüş Kolu

16 Ağustos'ta KESK İzmir Şubeler Platformu, Manisa'dan yürüyüşe başlayan, "Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım Kolu"nu, Kıbrıs Şehitleri Caddesi girişinde karşıladı. "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarının atıldığı karşılamaya halk da alkışlarla destek verdi. Karşılamaya DİSK Genel Başkanı Kani Beko ve Genel-İş yöneticileri de katıldı.

Burada yapılan konuşmaların ardından Alsancak İskelesi önünde bir forum düzenlendi. Gece İzmir'de konaklayan yürüyüş kolu 17 Ağustos günü Aydın'a doğru yola çıktı. Saat 13.00'te Aydın'da basın açıklaması ve yürüyüş yapıldı., Denizli'ye hareket edilerek, Denizli'de Valilikten Çınar Meydanı'na doğru yürüyüş ve basın açıklaması saat 17.00'de gerçekleştirildi. Ardından ise forum yapıldı.

Metin Lokumcu Yürüyüş Kolu

16 Ağustos'ta Hopa'dan hareket eden yürüyüş kolu Rize ve Trabzon güzergahıyla devam etti. KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul'un da arasında bulunduğu kamu emekçileri illerde basın açıklamaları gerçekleştirerek, tüm halkı mücadeleyi büyütme çağırıldı.

Trabzon'da saat 19.00'da, Meydan Parkı'nda forum düzenlendi. 17 Ağustos'ta saat 12.30'da Trabzon Meydan'a yürüyüş yapıldı. 17.30'da Ordu'da bulunmak üzere hareket edildi.

Giresun'a ulaşan emekçiler, burada basın açıklaması yaptı. KESK binasında bir toplantı yapan yürüyüş kolu, daha sonra akşam saatlerinde Gazi Caddesi'nde toplanarak yürüyüş halinde sloganlar atıp Atatürk Meydanı'na geldi. Burada, KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul tarafından basın açıklaması yapıldı.

Ordu'da ise terminalden 17.30'da meydana doğru yürüyüş başladı. Yürüyüş ve basın açıklamasının ardından saat 20.30'da forum gerçekleştirildi.

Bu Yürüyüş Sürecektir!

Hopa'dan, Edirne'den, Manisa'dan, Roboski'den yürümeye başlayan yürüyüş kolları 4 günlük yürüyüşün ardından 20 Ağustos'ta Ankara'da buluştu.

Yurdun dört bir yanında 4 gün süren ve polis şiddetiyle engellenmek istenen yürüyüş kolları 20 Ağustos'ta saat 12.30'da Ankara'ya ulaştı. Yürüyüş kolları, saat: 12.30'da Ankara AŞTİ istasyonu önünde KESK Ankara Şubeler Platformu tarafından karşılandı.

Hükümetin memur kolu Memur Sen'in, kamu emekçilerinin iradesini yok sayarak kapalı kapılar ardında yaptığı "satış sözleşmesini" protesto etmek ve saat 13.30'da basın açıklaması yapmak üzere Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçen KESK'lilerin önu defalarca polis barikatı tarafından kesilmeye çalışıldı.

Polisin tüm engelleme girişimlerine rağmen ÇSGB önüne ulaşan KESK'liler burada basın açıklaması yaptı. Açıklamanın ardından Güvenpark'a doğru hareket eden KESK'lilerin önu yine polis tarafından defalarca kesilmeye çalışıldı. Milli Kütüphane önünde 2 TOMA ve çok sayıda çevik kuvvet ile yürüyüşü durdurmak isteyen polisin kurduğu barikat aşılarak Konya yolu üzerinden Sıhhiye ve ardından da Güvenpark'a doğru yürüyüşe geçildi.

KESK üyelerine Tandoğan'da Tren Garı bölgesinde herhangi bir uyarı yapmayan polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırdı.

Polisin attığı gaz bombalarından etkilenen KESK'lilerden bazıları hastaneye kaldırıldı. Saldırı sonrası Eğitim-Sen Ankara 4 No'lu Şube Yöneticisi Bülent Koç'un kolu kırıldı.

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul burada bir açıklama yaparak KESK üyelerinin insanca yaşam talebiyle yürüdüğü ve iktidarın bu talebe yanıtının yine gaz bombası olduğunu söyledi. KESK üyeleri açıklamanın ardından gruplar halinde Güvenpark'a doğru geçmeye başladı.

Tüm baskı ve polis şiddetine rağmen mücadelelerinin büyüyeceğini ileten Tombul konuşmasında Gezi Parkı ile başlayan direniş, 11 yıllık AKP iktidarına karşı oluşan tüm öfke ve itirazların dalga dalga tüm yurda yayıldığı bir halk direnişine dönüşerek yeni bir dönemin kapılarını açtığına işaret etti.

"Tekel'in, HOPA'nın, ODTÜ'nün, nere-

deyse üç ayı aşkın bir süredir kesintisiz grevle THY işçilerinin direnişlerinin bıraktığı izlerden yol alan Haziran direnişi; özgürlük ve demokrasi alanını vahşice daraltan AKP düzenine

karşı biriken isyancı bir öfkeyle şimdi yeni zamanlara sesleniyor.

Hiçbir gücün halkın kurduğu barikatları aşamayacağını kararlılıklarıyla gösteren başta gençler; emeğine ve bedenini teslim alan bu düzenin ritmini tencere tavalarıyla bozan kadınlar; AKP'nin şirketleştirdiği hastaneler yerine 'halkın doktoru' olmayı seçmiş doktorlar; direniş alanına öğrencileriyle kolkola gelen öğretmenler; AKP'nin devletleştirdiği düzende devlet için değil halk için kamu hizmeti üretmeyi tercih etmiş tüm kamu emekçileri ve bu onurlu direnişi büyüten toplumun tüm kesimleri şimdi özgür ve demokratik bir geleceğe doğru adım atıyor.

Sömürüye, savaşa ve dinselleştirilmeye; yağma ve talana; baskı ve şiddete karşı; kalbi eşit, özgür, demokratik ve barış içinde bir Türkiye'den yana atan milyonların özgürlük çığlığıyla; Her yeri direnişe dönüştüren Gezi'nin ruhuyla şimdi buradayız.

Şimdi bizler şunu çok iyi biliyoruz;

Halkın örgütlü gücü karşısında hiçbir güç ayakta kalamaz! ve hiçbir zorbalık özgürlüğün sesini kesmeyi başaramaz!

Karanlık bir düzenin sonu, ülkemizin aydınlık ve güzel yarınları; işçisinden, kamu emekçisine, gencinden kadınına, deresine sahip çıkan köylüsünden, kalemini kırmadan gerçekleri korkmadan halka ulaştıran gazetecine, aydınna kadar bizlerin ellerindedir.

Bu geleceğin filizlerini Haziran direnişiyle yeşerttik, şimdi tüm hızıyla ve tüm hareketliliğiyle aylardan Eylül.

Şimdi iş yerlerinde, mahallelerde, okullarda, sokaklarda, meydanlarda direnişin başka mevsimlerine BU DAHA BAŞLANGIÇ MÜCADELEYE DEVAM diyerek merhaba diyoruz!"

Şakran Cezaevindeki Baskılar Protesto Edildi

12 Ağustos Pazartesi günü saat 14.00'da Gezi Tutsak Yakınları ve yoldaşları, Şakran Cezaevi olarak anılan Aliğa Ceza İnfaz Kurumları Kampüsü önünde basın açıklaması yapmak üzere toplandılar.

Burada yapılan açıklamada Gezi eylemleri ile birlikte başlatılan cadı avı ile İzmir'de 51 kişi tutuklandığı ve Kırıklar F Tipi ve Şakran Kadın Kapalı Hapishanelerine gönderildiği hatırlatıldı. Açıklamada "Yüzyıllardır devrimcileri baskı ve kontrol altına almak amaçlı kullanılan hapishaneler, yeni yeni uygulamaları ve tredmanlarıyla devrimcilerin içerideki özgürlük alanlarına saldırmaya devam etmekte.

Gezi direnişi ruhunu da zindanlara taşıyan devrimciler, girdikleri ilk günden itibaren bu uygulamalara ve baskılara boyun eğmeyerek, sloganları ve eylemleriyle seslerini milyonlara iletmeyi sürdürüyor.

Şakran'da çocukların hortumlarla dövüldüğü, tehdit edildiği, hasta çocukların tedavi edilmediği, Antalya L Tipinde ise çocuklara tecavüz edildiği ortaya çıktı. Antalya Cezaevi'nde ise çocukların gardiyanlar ve kendilerinden büyük çocuklar tarafından tecavüze uğradığı, cinsel koğuş olarak bilinen koğuşa atılmakla tehdit edildiği ve revir adı altında tecride tutulduğu ortaya çıktı. Yine Şakran'da devrimci kadın tutsaklara onursuz aramayla işkence edilmişti. Geçtiğimiz ay İzmir'de Gezi Direnişi Operasyonları kapsamında tutuklanan Elif Kaya Şakran Hapisha-

nesi'nde onursuz aramaya zorlanmış, direndiği için darpedilmişti. Elif Kaya ve avukatları bu işkence için suç duyurusunda bulunmuştur. Bu kapsamda 3. dalga operasyon ile tutuklanarak Şakran Kadın Kapalı Hapishanesi'ne kapatılan Burcu Koçlu da bu uygulamalardan nasibini aldı. % 52 engelli olan diyet yemek uygulaması gereken Koçlu, ilk günlerde içerde verdiği mücadeleyle diyet uygulamasını başlatabilmiş, ancak 1 ayı geçmesine karşın tüm tutsaklar görüşçüleri ile görüşürülürken, Koçlu ailesi dışında kimseyle görüşürülmemeye devam etmektedir.

Kırıklar F Tipinde de telefon görüşlerin de tekmil dayatılarak, telefon görüşleri engellemektedir. Hücre cezaları ardı sıra gelmekte, tutsaklar tecrit altına alınmaktadır. Buradan tekrar müktedirlere sesleniyoruz. attığınız her adım, başlattığınız her uygulama, her saldırınız, ideallerimizi, mücadelemizi sindirmeye yetmeyecek" denildi.

Eylemde sık sık "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Gezi Tutsakları Onurumuzdur", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Burcu Koçlu Serbest Bırakılsın", "İçerde Dışarda Hücreleri Parçala" sloganları atıldı.

Eylem okunan basın metni ardından son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

Son Tutsak Çıkana Kadar...

İzmir Gezi Tutsak Aileleri, her hafta olduğu gibi, bu Cumartesi günü de eylemdeydi. Her Cumartesi saat 17.00'da Konak YKM önünden yürüyüşle başlayıp İş Bankası önünde yapılan oturma eylemi sırasında sık sık "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Devrimci İrade Teslim Alınmaz", "Bu daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganları atıldı.

Basın metni okundu. Sonrasında, 15 Ağustos Perşembe günü tutukluluğa itiraz dilekçeleri verilmesinin ardından mahkeme tarafından serbest bırakılan tutsaklar konuştu. Söz alan tutsaklardan Ali Hizmetçi "Tüm insanlığı özgürleştirene kadar bu onurlu mücadelemiz devam edecek" dedi. Mitat Kavak ise "Bundan 2 gün önce Kırıklar 2 Nolu F Tipi Cezaevi'ndeydik. Özgürlüğümüze sizin verdığınız mücadele sonucu kavuştuk. İçerde tek bir tutsak kalmayana dek bu mücadeleye devam etmemiz gereklidir" dedi.

Ardından söz alan Hüseyin Kaya ise zindanlardaki koşullardan bahsetti. Kaya "10 kitaptan fazlasını almıyorlar. Telefonlar için tekmil vermek zorundaydık. Berber kullanmak zordu; çünkü saç-

larımız kesildikten sonra temizliği bize yaptırmaya çalışıyorlardı. Çatıdan fareler düşüyordu. F-2'de ağır bir tecrit ortamı var. Bizler zindanlardaki tüm tutsaklar serbest kalana dek mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi. Tutsak konuşmalarının ardından Ulaş Arslan'ın mektubu okundu.

Daha sonra sözü ÇHD'den Av. Tuba Ataş aldı. Cezaevine kameraların kırılmasıyla ilgili konuştu. Tutsakların özgürleşmesinin yolunun sokaktaki mücadeleden geçtiğini söyledi. Avukat Tuba Ataş konuşurken bastıran yağmura rağmen eylem devametti. Konuşmaların ardından İzmir Müzisyenler Derneği'nden arkadaşlar Venceremos Marşı'nı söyledi ve eylem son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

Düşenler Akkapı'da Selamlandı

Haziran Ayaklanmasının Adana'da odak noktası haline gelen Akkapi Mahallesi'nde 16 Ağustos günü Gezi tutsakları ile dayanışma ve ölümsüzleşenleri anma etkinliği düzenlendi.

Etkinlik saat 20.00'de ölümsüzleşenler için saygı duruşu ile başladı. Akkapi Gençlik Komitesi adına yapılan konuşmada süreç değerlendirilerek bu mücadelenin zafere kadar süreceği belirtildi. Konuşma "Tüm dünyada sömürü sona erene kadar, faşizmi yenene, halk iktidarını kurana kadar mücadelelerimiz bitmeyecek. Onların tankı, toması, tüfeği, copu varsa bizlerin Ethem, Ali, Medeni, Abdullah, Mehmet yoldaşlarımız var" denilerek sonlandırıldı.

gesi olduklarını, haklı mücadelelerini bizlerin sürdürdüğünü söyledi.

Hatay'da mezhepsel çatışmalar yaratılmaya çalışıldığını söyleyerek konuşmasına, "Mısır diye yatıp kalkıyorlar, peki soruyorum 2003'te Irak'ta çocuklar öldürülürken neredeydiniz, Libya'ya müdahale ettiler sözde demokrasi getirecekler, Suriye'de iki yıla aşkın katliamlar oluyor Esad ne kadar diktatörse Erdoğan da o kadar diktatördür. Yıllardır Aleviler, emekçiler, fabrikada işçiler bedel ödüyor, bizler bedel ödedik bedel ödeteceğiz" cümleleri ile son verdi

Ali İsmail'in abisi "Ali direnişimizin bir parçasıydı, İstanbul ve Ankara'dan sonra en önemli noktalardan biri Antakya oldu. Çünkü iki üç yıldır üzerimizde bir baskı vardı. Bizim birlikteliğimizi dağıtmaya çalışıyorlardı bunun en büyük örneği Reyhanlı Katliamıdır.

Ali İsmail'e şimdi yeniden

yaşama hakkı verilse reddederdi. Ben daha iyi bir dünyayı kurmak için mücadele ettim. Beni yaşatmaya çalışanlar benim gibi mücadele etsinler benim için yeterli derdi." diyerek, hukuksal süreci anlattıktan sonra sözü annesine bıraktı.

"Alişim tertemiz bir çocuğu, yardımsever, paylaşımcı biriydi. Ali'den çok şey öğrenecektik. Ama ne yazık ki zalimlerin darbisine yenik düştü. Ali İsmail'e el kaldıranlar insan değildir. Mahkemelerine gidip Ali'ye hangi vicdanla el kaldırdınız. Yüzüme bakıp söyleyin demek istiyorum" dedi.

okundu. İtiraz ile serbest bırakılan bir gezi tutsağı da tutuklanma süreçlerini anlattı. Özellikle de aileler konuşurken halkın öfkesi sloganlarla ifadeye bürünüyordu. Tekerlekli sandalyeye etkinliğe gelen 80 yaşlarında bir anne etkinlik boyunca gözyaşları ile ailenin acısını paylaştı.

Konuşmaların sonrasında yerel şairlerden Levent Uğur Nazım Hikmet'in şiirlerinden bir derleme sundu ve sahneyi Emeğe Ezgi'ye bıraktı. Adım Deniz marşı dinleyiciler tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı. Zafer işaretleri ve

Ethem'in babasına Ethem'e sahip çıktığı için dava açıldığından ve o davaya katılması gerektiğinden etkinliğe katılmadılar ama Sarıgül ailesi olarak bir mektup gönderdiler. Mektubun okunmasından sonra Gezi tutsaklarının selamlama mesajları

yumruklar havada iken dinlediler Emeğe Ezgiyi. Söz Veriyoruz marşı da coşkuyu yükseltti.

Son olarak Antakya'dan gelen Kaldırım Müzik Topluluğu sahne aldı. Kürtçe, Arapça, Zazaca, Ermenice ağıtlarla Anadolu'nun acılarını dile getirdiler.

Sonra söz, çocuklarını mücadele için feda ederek en ağır bedeli ödeyen ailelere bırakıldı. Abdullah'ın abisi Zafer Cömert 45 gündür faillerinin kim olduğu bilindiği halde hiçbir işlemin yapılmadığını, palalıların tecavüzçülerin dışarıda gezi direnişçilerinin içeride olduğunu belirtti. "Boşa öldüler" diyenlere sitem ederek, direnişimizin sim-

ORTADOĞU'YU EMPERYALİZMİ ÇÖKÜŞT

Suriye'nin başkenti Şam'ın bir bölgesinde yaşanan vahşet geçtiğimiz haftaya damgasını vurdu. Ortadoğu'da gerici/faşist devletlerin sesi durumundaki TV kanalları, söz birliği etmişcesine ve bir yerden düğmeye basılmış izlenimini bırakacak şekilde ağız birliğiyle, aynı anda, çoğu çocuk, yüzlerce insanın öldürüldüğü vahşetten Suriye'yi sorumlu tutan yayına başladılar.

Dünya halkları, emperyalistlerin ve gerici/faşistlerin bu tür dezenformasyon, aldatma, şartlandırma amaçlı yayınlarını çok iyi biliyorlar. Irak'ta, Körfez savaşlarında, sosyalist ülkelere karşı yayınlarında kaç kez suç üstü yakalanmışlardı! Ama bu durum onları bu yönetime başvurmaktan alıkoymuyor; ya da bu yönetime başvurmaktan başka çare bulamıyorlar diyebiliriz.

Suriye'de başta Türk devleti olmak üzere, Katar, Suudi Arabistan, Ürdün gibi gerici/faşist devletlerle, Fransa gibi durumunu kurtarmak için, sağa-sola bir buldok köpeği gibi saldırmaktan başka çare bulamayan emperyalist devletlerin amacı belli: Başka devletleri ve toplumları Suriye'ye bir askeri müdahaleye ikna etmek.

Bölgeyi kan gölüne çevirecek bu iğrenç ve canavarca amaç o kadar açık ki, Fransa'nın bir süs köpeğini andıran Dışişleri bakanı daha neyin ne olduğu belli olmadan Suriye'ye askeri bir müdahale çağrısı yapmaya başlamıştı bile. Dünyayı bir askeri müdahaleye ikna etmek için yüzlerce küçük çocuğun, bebeğin, genç-yaşlı insanın vahşice katlini göze almak; işte emperyalist sistemin geldiği nokta budur.

Sıradaki Ülke: Lübnan

Başında Fransa ve İngiltere'nin bulunduğu emperyalist ittifak Suriye'den sonra Lübnan'ı da kana bulayacağını ortaya koymuş durumda. Yine geçtiğimiz hafta, ama bu sefer Lübnan'ın Trablus kentinde, emperyalistlerin tasmatsız köpekleri, dinci faşistler, iki Cami'ye karşı düzenledikleri bombalı saldırılarla onlarca kişinin ölümüne yol açtılar. Dinci faşistlerin giriştikleri bu kanlı provokasyon iki noktaya işaret etti.

Bunlardan birincisi, emperyalistlerin – ve tabii ki başta Türk devleti olmak üzere

bölgedeki gerici/faşist Arap devletlerinin-Ortadoğu'da amaçlarına ulaşabilmek için bir mezhep savaşını kışkırtmaya başladıkları. İkinci nokta ise, Suriye'deki savaşı Lübnan'a da yaymaya karar verdikleridir.

Neden Lübnan sorusunun yanıtını, 1975'te patlak veren Lübnan iç savaşını hatırlayanlar iyi bilirler. Yıllarca süren kanlı Lübnan iç savaşı, bu küçük ülkenin mezhep savaşına çok uygun ülke olduğunu yeterince göstermişti. Şimdi, önce Suriye'de düştükleri zor durumdan kurtulmak, sonra İsrail'in güvenliğini bir parça olsun sağlama almak için Lübnan'ı mezhep savaşının ateşine sürüklemek istiyorlar.

Hesap basit. Lübnan, mezhep savaşı eklenli bir iç savaşa sürüklenirse Suriye'yi destekleyen Hizbullah tüm gücünü bu savaşa ayırmak zorunda kalacağından Suriye ile ilgilenmek imkânı bulamayacak. Aynı şekilde, mezhep savaşı ateşiyle kavrulan bir Lübnan toprakları, İsrail için kolayca girilip çıkılacak bir alan olacak. Bir hafta arayla önce Beyrut'ta, Şii Camii'ne; arkasından Trablus'ta Sünni Cami'lere yönelik bombalı saldırıların gerçek nedeni budur. Lübnan Başbakanı "Her iki saldırıyı düzenleyen güç aynıdır" sözleriyle aslında bu gerçeğe işaret etmişti. Peki, kim bu güç? Artık çok açık: İsrail, Lübnan topraklarındaki işbirlikçileri dinci faşistler ve onların tasmalarını ellerinde tutan emperyalistler. Bu alçakça planın tutup tutmayacağını görmek için beklemek gerek.

Kimyasal Türk Devleti

Türkiye, Suriye politikasında kesin bir yenilgiden kurtulmak için emperyalistleri ve Arap gerici/faşist devletlerini Suriye'ye bir askeri müdahalede yani askeri işgalde bulunmak için uzun süredir ikna etmeye çalışıyor. Gerici/faşist Arap devletleri, bizzat savaşa girmeyeceklerini, ama sadece savaşın maliyetini üstleneceklerini bildikleri için buna dünden razılar.

Ancak emperyalistlerin cephesinde durum biraz farklıdır. Fransa, askeri işgale çok heveslidir ama öne ABD'yi itmek koşuluyla. ABD işgale çok heveslidir ama Türkiye ve Fransa'ya "ben değil önden siz buyurun" diyerek. İngiltere, işgale çok he-

Suriye'de işlerin sarp sarmaya başladığı, Suriye ordusunun üstün konuma geçtiği bizzat emperyalist basın tarafından itiraf edilmeye başlanınca başka yollar denemek, kimyasal silah meselesini kurcalamak devlet ve hükümet için farz oldu. Katil sürülerinin eline kimyasal silah tutuşturduğu zaten önceden ortaya çıkmıştı. Devlet kurumları arasındaki iletişimsizlik/karışıklık sonucu olsa gerek, polis Adana'da "El Nursa" denen çetelerin inlerinde sarin gazı ele geçirmişti. Arkasından Diyarbakır'da aynı olay yaşandı. Hükümet üstünü kapatmaya çalışsa da geç kalmıştı.

KANA BULAMAK TEN KURTARAMAYACAK!

veslidir ama diğerlerine “siz gidin ben arkamızdan gelirim” uyanıklığıyla. Almanya ve İtalya temkinliler çünkü birlikte hareket ettiklerinin ne derece güvenilmez olduklarını iyi biliyorlar.

Geçtiğimiz hafta bir savaş gemisini daha Suriye açıklarına göndererek işgal mesajı verse de ABD’nin böyle bir adımı atmaya bizzat atmaya pek hevesli olmadığını biliyoruz. Bu emperyalist devletin Genelkurmay Başkanı, geçtiğimiz günlerde Suriye’ye yönelik bir “askeri müdahale”nin ABD çıkarlarına uygun olmadığını, orada savaşan katil sürülerine güvenilmeyeceğini rapor ettiği gazetelere yansıdı.

Türk devleti ve hükümeti, yeni olmayan bu tabloyu değiştirmek için birkaç kez provokasyonlara girişti. Bilinen son girişimi “Reyhanlı Katliamı” oldu. Öncesinde de tasmalarını elinde tuttuğu katil sürülerine kendi topraklarına doğru ateş açtırarak “Suriye bana saldırdı” diye yaygara kopardığını biliyoruz. Ancak bir askeri işgale bizzat girişmeye pek hevesli olmayan ve “kestaneleri ateşten başkasına aldırma” isteyen emperyalistler Türkiye’nin bu girişimlerini alaycı bir gülümsemeyle karşıladılar. Kişi kendinden bilir işi: Bizdeki dinci faşistler emperyalistleri pek ahmak sanıyorlardı.

Bütün bunlardan sonuç alamayınca ve üstelik Suriye’de işlerin sarpa sarmaya başladığı, Suriye ordusunun üstün konuma geçtiği bizzat emperyalist basın tarafından itiraf edilmeye başlanınca başka yollar denemek, kimyasal silah meselesini kurcalamak devlet ve hükümet için farz oldu. Katil sürülerinin eline kimyasal silah tutuşturduğu zaten önceden ortaya çıkmıştı. Devlet kurumları arasındaki iletişimsizlik/karışıklık sonucu olsa gerek, polis Adana’da “El Nursa” denen çetelerin inlerinde sarin gazı ele geçirmişti. Arkasından Diyarbakır’da aynı olay yaşandı. Hükümet üstünü kapatmaya çalışsa da geç kalmıştı. Rusya, olayın üzerine gitti ve ele geçirilen kimyasal silahlar konusunda hükümetten açıklama istedi. Hükümetin açıklama yapacak hali yoktu; çıt çıkmadı.

Uzun sürmedi, Halep’in bir bölgesinde katil sürülerinin kimyasal silah kullandıkları ortaya çıktı. Türkiye, Suriye’nin askeri işgaline bahane olarak kullanmak üzere bunu

Suriye’nin üzerine yıkmaya çalıştı. Ama meydan ahmak dincilerin sandıkları kadar boş değildi. Rusya bir kez daha ele geçirilen kimyasal silah hakkında hükümetten bilgi istedi. Sonuç önceki girişimin aynısı oldu.

Bu, hükümetin kimyasal silah yoluyla sonuç alma konusunda çaresizlikten kaynaklanan kararlılığına yönelik bir işaret. Çünkü ABD’yi askeri bir işgale bizzat girişmesi için ikna etmenin son kozu buydu. Halep’ten istenilen sonuç ve etki alınmamıştı; aynı tezgâh Şam’da kurulmalıydı; kuruldu. Haziran Ayaklanması sırasında “Toma”ların suyuna kimyasal madde karıştırırken suçüstü yakalandığı halde bir şey olmamış gibi yoluna devam eden hükümet Şam’da kimyasal silah kullanılmasında mı tereddüt edecekti!

Şam’da kimyasal silahın kim tarafından ve nasıl kullanıldığı belli olmadan; dahası, efendileri ABD’nin bile “henüz kimyasal silah kullanıldı diyecek durumda değiliz” diye açıklama yaptığı bir sırada Davutoğlu’nun Suriye’ye askeri işgal çağrısı yapması hırsız ele veriyordu.

Mısır’da Dinci Faşistlerin Düşüşü

Türkiye’de devlet ve hükümetin bir askeri işgal için bu kadar hevesli ve aceleci olmasının bir açıklaması olmalı. Devlet ve hükümetin acele ve hevesini Davutoğlu Ahmet’in açıklamalarından anlayabiliriz. Emperyalist devletlerin bir an evvel ve mümkün olabilecek en şiddetli biçimde askeri operasyon için çağrı üstüne çağrı yapan bu adam, gerçekte devlet ve hükümetin hem sıkışmışlığını hem de korkusunu ele veriyor.

Devlet ve hükümetin Haziran Ayaklanmasından büyük bir korkuya kapıldığını dünya âlem biliyor. Korku, artarak sürüyor. Eylülde bir ayaklanma bekledikleri kendi açıklamalarıyla sabit. Bunu, bütün şiddetiyle kapıyı çalan ekonomik kriz korkusu takip ediyor. Son bir ayda ekonomide bir türlü durulmayan çalkantılar, belirsizlik, bütün kapitalist krizlerin “serası” durumundaki Borsa’nın durumu; bunların hepsi devlet ve hükümetin devrim korkusunu büyüten iç faktörlerdir.

Şimdi bunlara, Mısır’da “Müslüman Kardeşler” denen faşist güruhun düşüşü eklenmiş durumda. Türkiye’nin “Müslüman

kardeşleri” Mısır’daki biraderlerinin durumuna baktıkça aynı akıbetin kendilerini beklediği korkusuna kapılıyorlar. Haziran Ayaklanmasının devrimci anıları henüz bu kadar taze iken haksız olduklarını kim söyleyebilir? Ama hepsi bu değil. Mısır’da kendi biraderlerinin iktidarda olmasından ideolojik, moral ve maddi destek bulan bizdeki “Müslüman kardeşler” birden bire, üstelik bir halk ayaklanması sonucu bu destekten yoksun kaldıklarını gördüler.

Sıkıştılar, çaresizler ve korkuyorlar. Korku bir devrim korkusudur. Korku, emperyalist devletlerin “bu adamlar bir devrimle yıkılmadan biz gönderelim” sonucuna varmaları korkusudur. Yani efendileri tarafından gözden çıkarılma korkusudur ki, emperyalist efendilerinin bu sonuca doğru yol aldıklarını her geçen gün dehşet içinde görüyorlar.

Ortak Korku

Türkiye’de devletin ve hükümetin korkusu çok açık. Peki ya Fransa, İngiltere, İtalya ve diğer emperyalistlerin bu saldırganlıkları, savaş isteğindeki bu “acelecilik ve heves” ne ile açıklanabilir? Çok kısa biçimde söylemek gerekirse şudur: Emperyalist devletlerin tümü ama özellikle de bu saydıklarımız tarihlerinin en derin ekonomik krizini yaşıyorlar. Dahası, bu ekonomik krizin kalıcı, çözümsüz ve kendilerini yıkıma götüreceği bir kriz olduğunu anlamış durumdadır. Başka bir ifadeyle, tıpkı bizdeki sermaye sınıfı, devlet ve hükümette olduğu gibi, genel ayaklanma, devrim korkusu bunların da yüreklerine işlemiştir.

Bu kan içiciler topluluğu, ayaklanma ve devrim tehlikesinden kurtulmak için başka ülkeleri yağmalamayı, Libya’da olduğu gibi, tam ilhaka uğratmayı çare olarak görüyorlar. Fransa’nın saldırganlığı, bu emperyalist devletin içinde bulunduğu krizin ve korkusunun büyüklüğünü ele veriyor. Aynı şey diğer tümü için geçerlidir.

Peki, savaş bu kan içicilerin sorunlarına çare olacak mı? Olmayacağını, onların yaratacakları kan denizinin ufkundan yeni bir dünyanın doğduğunu görmek için artık çok fazla beklememiz gerekmeyecek.

Haziran Ayaklanmasını Selamlıyoruz!

Ayışığı Sanat Merkezi Haziran Ayaklanmasını selamlamak Abdullah Cömert , Ali İsmail Korkmaz Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtaş ve Medeni Yıldırım'ı anmak için bir etkinlik düzenlendi.

18 Ağustos Pazar günü düzenlenen etkinlikte Aysun Bozdoğan Şiir Atölyesi'nin hazırladığı Haziran ayaklanması ile ilgili şiirler sunuldu.

Şiir etkinliğinden sonra Mücadele Birliği adına konuşma yapıldı. Haziran ayaklanması ele alınarak ayaklanmanın bitmediği, tam aksine güç toplamak için bunun bir fırsat olduğu, forumların yeni bir ayaklanmaya hazırlanmak için bir araç olarak kullanılması gerektiği, bütün herkesin bu dönemde mahallelerde, işyerlerinde, okullarda yaşadığımız her yerde komite ve konseylerde, komisyonlarda örgütlenmesi gerektiği belirtildi.

Şafak baskınıyla 12 kişi ile beraber gözaltına alınan ve daha sonra hiçbir şekilde bir kanıt ve bir delil olmasına rağmen tutuklana Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi ve gitar hocası Özür Aslanyürek'in Adana F Tipi Ceza evi'nden gönderilen mektubu okundu. Mektupta kısa bir not vardı: "Tutuklandığımız gün ÖSYM tercih sonuçlarını açıkladı. Ben de sınava girmiştim henüz gerçekte hangi bölümü kazandığımı bilmiyorum. Ama boşta kalmayayım diye TMSH beni Kürkçüler F Tipi Zindanına Uluslararası Devrimler ve Ayaklanmalar Araştırması Bölümüne yerleştirdi. Zafere Kadar Devrim..."

Mektubun ardından başta Taksim Ayaklanmasında ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Ayışığı Sanat Merkezi Müzik grubunun küçük bir konseriyle etkinlik sona erdi. Etkinlikten sonra son sürele ilgili sohbetler edildi.

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

İzmir'de Ethem Sarısülük Parkı Açıldı

Güzeltepe Halk Forumu tarafından yapılan bir eylemle Güzeltepe'de bulunan bir parka 31 Mayıs halk ayaklanması esnasında katledilen Ethem Sarısülük yoldaşımızın ismi verildi.

21 Ağustos Sağlık Ocağı'nın önünde toplanan forum üyeleri parka doğru kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında en önde direniş esnasında katledilen beş savaşçının fotoğraflarının olduğu bayraklar taşınırken sık sık "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Her Yer Taksim, Her Yer Direniş", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Ethem Yoldaş Ölümsüzdür", "Direniş Rojava, İzmir Seninle", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" vb. sloganlar atıldı.

Yürüyüşün ardından parka varan kitleye etkinliğe başlamadan önce kısa bir süre önce özgürleşen Gezi tutsakları Ali Hizmetçi, Hüseyin Kaya ve Atilla Dalkılıç seslen-

diler. Öncelikle Rojava Devrimini ve Kürt halkının direnişini selamlayan gençler F tipi zindanların ağır koşullarından, tecrit ve kamera saldırısından söz ettiler. Zindanlardaki tutsakların özgüleşmesi için mücadeleyi sürdürmek gerektiğini belirten gençler hiçbir saldırı ve baskının özgürlük mücadelesini durduramayacağını söylediler. Tutsakların konuşmalarının ardından 3 Haziran günü katledilen Ethem Sarısülük şahsında tüm devrim savaşçıları için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından sahneye sanatçı Baran Tuncer çıktı ve mücadelenin devam edeceğini, tutsakların mücadelesini desteklemeye devam edeceklerini belirttikten sonra ezgilerini seslendirdi.

Daha sonra "Ethem Sarısülük Parkı" yazılı tabela asıldı. Konak Halk Forumundan ve Harmandalı Halk Forumundan dostların yaptığı konuşmanın ardından 31 Mayıs ve Haziran günlerini anlatan bir slayt gösterisi gerçekleştirildi. Etkinlik son olarak 10 Eylül'de İzmir gezi tutsaklarının mahkemesine ve 23 Eylül'de Ethem Sarısülük'ü katleden polisin davasına katılım çağrısı yapılarak sonlandırıldı.

Mücadele Birliği / İzmir

Sarıgazi Ali İsmail İçin Buluştu

40 gününde Sarıgazi halkı Ali İsmail Korkmaz için buluştu. 21 Ağustos mahalle açısından gündür hazırlığı yapılarak kadınların kapı kapı dolaşarak örgütlediği anma büyük bir buluşma şeklinde gerçekleşti.

Sarıgazi halkı Gezi direnişi boyunca ilk günden itibaren büyük bir dayanışma örneği gösterdi. Mahalle forumlarını örgütledi, sokakları özgürleştirmeye çalıştı. İnsanca bir yaşam için mahallelerine sahip çıktı. Ali İsmail Korkmaz'ın ölümünün 40.gününde kardeşimiz yoldaşımızla hep birlikte biz çok büyük bir aileyiz dedi.

İnönü mahallesi halk forumunda kararlaştırılan anma, Sarıgazi Cemevinde kırk yemeği verilerek başladı. Sonrasında Sarıgazi Festival alanında mahalle forumu temsilcisi konuşma yaptı. Mücadelenin ve ezilenlerin birliğinin önemini vurgulayan temsilci, "Sarıgazi'de Mehmet Ayvalıtaş ve Ali İsmail Korkmaz'ın ailelerinin katılımıyla biz büyük bir dayanışmanın başlangıcını ördük" denildi.

Cumartesi annelerinden, diğer mahalle forumlarından, mahalle halkından konuşmacılar çıktı, şiirler okundu.

Deniz Gezmiş Parkı'nda Sloganlar Dinmedi

Deniz Gezmiş Parkı Forumu olarak belirlediğimiz Cuma etkinlik gününde sanatçı dostlarımız bizi yalnız bırakmadılar.

23 Ağustos Cuma akşamı konserle buluşturduğumuz 1 Mayıs Mahallesi halkı Deniz Gezmiş Parkının amfisini doldurmuştu.

Keyifli başlayan gece moderasyonun Taksim ayaklanma süreci, forumların de-

vamlılığı, güncel politika üzerinden forumların güçlendirilmesine yönelik giriş konuşmasıyla başlamış oldu. Ayaklanma süresince ölümsüzleşen devrim savaşçıları Abdullah Cömert, Mehmet Ayvalıtaş, Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım, Ali İsmail Korkmaz ve tüm ölümsüzleşen devrim savaşçıları adına 1 dakikalık saygı duruşuyla programa girildi.

Ardından sanatçı dostumuz Bektaş Ba-

yar'ın seslendirdiği ezgilerle devam eden gecede Mehmet Ayvalıtaş'ın abisinin konuşmasıyla duygu dolu anlar yaşandı. Sürekli sloganların atıldığı gecede minik dostumuz Ali Deniz kendi yazdığı şiirini bizlerle paylaştı.

İlerleyen dakikalarda bütün dinleyenlerin beklediği Emeğe Ezgi sahne aldı. 1 saat boyunca dinleyenleri duygulandıran, coşturan Emeğe Ezgi halaylar ve marşlarla herkese keyifli dakikalar yaşattılar.

Gecede tutsak aileleri adına yapılan çağrı ve Çarşamba günü yapılacak olan eğitim forumunun duyurusu ile sonlandırıldı. "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Faşizme Karşı Omuz Omuza, Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı gece sona erdi.

Deniz Gezmiş Parkı Forumu

Redhack Ali İsmail Korkmaz İçin Hackledi

RedHack, bu kez Türkiye Belediyeler Birliği'ni hackledi ve kullanıcı kimlik numaraları ile şifrelerini yayımladı.

RedHack, başta Ali İsmail Korkmaz olmak üzere, tüm Gezi eylemleri sırasında ölümsüzleşenler ve Utku Kali için Türkiye Belediyeler Birliği'ni hackledi.

Türkiye Belediyeler Birliği'nin resmi web sitesi, "www.tbb.gov.tr" RedHack'in kullanıcı adı ve şifreleri yayımlamasının ardından çöktü. Siteye şu anda ulaşılamıyor. Sitenin, yoğunluktan mı, yoksa yöneticiler tarafından mı kapatıldığı henüz bilinmiyor.

Hack olayının duyulmasının ardından tbb.gov.tr'nin sistem yöneticileri web sitesini tamamen kapatarak olayı durdurdu. Yaklaşık 10 dakika sistemlerine girilen site daha sonra tamamen erişilemez duruma geldi.

Rojava Halkı Yalnız Değildir

Rojava'da kendi devrimini yapan Batı Kürdistan halkı, şimdi büyük bir katliama uğruyor. Özellikle kadın ve çocukların insanlık dışı katledilmeleri tam bir vahşet. TC'nin bu katliamdaki rolünü üst düzeyden yapılan açıklamalarla birkez daha kanıtladı.

Deniz Gezmiş Forumu olarak gündeme alınan Rojava tartışıldı ve oylama sonucu belli başlı kararlar alındı. Forumda tartışma sonucu açığa çıkan görüş şöyle: Rojava'da da Taksim Ayaklanmasında da katleden güçler aynıdır; emekçilerin burada mücadeleyi yükselterek onlarla dayanışma içinde olduğunu göstermesi zorunludur. 13 Ağustos Salı günü saat 19.30'da "Rojava Halkı Yalnız Değildir" yürüyüşü düzenleme kararı alındı.

"Rojava Halkı Yalnız Değildir" yürüyüşü Deniz Gezmiş Parkı Forumu imzasıyla, 1 Mayıs Mahallesi Karakol durağından başladı. Merkezde

yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Taksim ayaklanmasında ölümsüzleşen Mehmet Ayvalıtaş için köprüde saygı duruşu ve anması gerçekleşti.

"Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Rojava Halkı Yalnız Değildir", "Disa Disa Serhıldan Biji Azadiya Kürdistan" sloganlarının atıldığı basın açıklama-

sında "Patagonya'da bile Kürt devletinin varlığına izin vermeyiz" diyen AKP, Türkiye'ye hapsolmuş Kürt Halkının aynı şekilde özgürlüklerini almalarından korktuğunu, bizlerin Türkiye'de Gezi'yi yaratanlar olarak Kürtlerin yanındayız ve mücadelelerini sahipleniyoruz. Yapılan bu katliamları lanetliyoruz" denildi.

Deniz Gezmiş Forumu

Taksim Ayaklanması

İzmir'de Anaların Eylemine Saldırı

İzmir'de Gezi Operasyonlarıyla başlayan tutuklamaları protesto eyleminin ikincisi yapıldı. Analar ve tutsak yakınları 10 Ağustos Cumartesi günü saat 17.00'de Konak YKM önünde buluştu.

Eylemde sloganlar ve marşlar yol boyunca söylendi, "Anaların Öfkesi Zindanları Yıkacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Gezi Tutsakları Onurumuzdur", "Rojava Halkı Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

Yürüyüş boyunca "Çocuklarımızı bu sokaklardan kopardınız, Taksim'deki analar çocuklarına nasıl sahip çıktıysa biz de şimdi burada sokaklardayız. Tutuklanan bizim çocuklarımız, kavga bizim kavgamızdır. Çocuklarımızın yanındayız, vardık hep varolacağız" diyerek konuşmalar yapıldı.

İşbankası önünde oturma eylemine geçildi. Burada İzmir Müzisyenler Derneği ezgi ve marşlarıyla eylemci anaları yalnız bırakmadı.

Eylem devam ederken, kamera çekimi yapıp aileleri taciz eden polise tepki gösterildi. Yaşanan kısa arbede sonrasibir tutsak yakını "İşte çocuklarımızı bu kameralarla çekip tutukladılar" dedi. Herkes ellerinde kamerayla polisleri çekmeye başlayınca polisler oradan uzaklaşmak zorunda kaldı.

"Adalet Yürüyüşü"ne Polis Saldırısı

Taksim Gezi Parkı eylemlerinde polis tarafından katledilen ve yaralananların faillerinin yargılanması için Antalya'dan İstanbul'a yürüyen, "Adalet Yürüyüşçüleri"ne Taksim Gümüşsuyu'nda polis saldırdı.

Kadir Canbek, Ulaş Çakar ve Canberk Apış'ın başladığı 1100 kilometrelik yürüyüş 33'üncü günde tamamladı. Eylemciler, Antalya'dan çıktıkları yolculukta, yürüyerek sırasıyla

Burdur, Isparta, Afyonkarahisar, Eskişehir, Bolu, Düzce, Sakarya ve Kocaeli'nin ardından İstanbul'a ulaştı.

Yürüyüşçü gençler, yolculuk güzergahında Eskişehir'de Gezi olayları kapsamında hayatını kaybedenlerden Ali İsmail Korkmaz'ın dövüldüğü sokağa, Ankara Güven Park'ta Ethem Sarısülük'ün, Ümraniye'de de Mehmet Ayvalıtış'ın hayatını kaybettiği yerlere kırmızı karanfiller bıraktı.

Ümraniye'de karanfil bıraktıktan sonra başından vurulan 16 yaşındaki Berkin Elvan'ı tedavi gördüğü Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde ziyaret eden yürüyüşçüler, saat 21.00'de Gezi Parkı'nda olmayı planlıyordu.

Gezi Parkı protestoları sırasında yaşamını yitiren ve yaralananların sorumlularının yargılanmaları için Antalya'dan 18 Temmuz Perşembe saat 24.00'de eyleme başlayan "Adalet Yürüyüşçüleri" 22 Ağustos'ta akşam 21.00'de Gezi Parkı'nda basın açıklamasıyla eylemlerini sonlandırmak istediler. Ancak Polis Gümüşsuyu'nda yürüyüşçüleri önünü kesti. Taksim Gezi Parkı'na çıkmalarına izin verilmedi. Yürüyüşçü grubu çembere alan polis biber gazı ile eylemcileri dağıtmaya çalıştı.

Dolmabahçe'de yürüyüşe katılan BDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü'nün de destek verdiği eylemde Gezi Parkı'na gidilemeyince Gümüşsuyu'nda bulunan merdivenlerde oturma eylemine başlandı.

Polis eylemcilere saldırdı, gençleri yerlerde sürükledi, tekme ve kalkanlarla yerlerde ezdi. Parkın merdivenlerinden aşağı doğru sürükledi. Saldırı sırasında fenalık geçiren 3 kişi Taksim İlk Yardım Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı.

Saldırı, 23 Ağustos'ta Galatasaray Meydanı'nda BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel ve demokratik kitle örgütlerinin de katıldığı bir açıklamayla protesto edildi.

Eylemcilerden Kadir Canbek, "Adalet Yürüyüşü"nü Gümüşsuyu'ndaki müdahale ile bitmediğini, önümüzdeki günlerde Antalya'dan başlayan yürüyüşü sonlandırmak için Gezi Parkı'na yürüyeceklerini duyurdu.

Açıklamadan sonra, "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Polis Simit Sat Onurlu Yaşa", "Katil Polis Hesap Verecek", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarını atan gençler, bir süre meydanında kaldıktan sonra eylemi sonlandırdılar.

Karaburun Yarımadası'ndan Konak Meydanı'na

Bir süredir ülkenin dört bir yanında halk, doğanın yıkımına, kentsel dönüşüm adı altında tüm değerlerin yağmalanmasına karşı ayağa kalkıyor. Mücadele görülmedik yaygınlıkta. Yığınların azmi muazzam. Adeta kent kent, belde belde, köy köy bir kapışma yaşıyor. İnsanlar birikmiş kazanımlarından öyle kolay vazgeçmiyor.

kimliğimizin hızla yitirtildiği 'Başka Bir Karaburun' yaratılmaya çalışılmaktadır.

Biliyoruz ki,

türel değerleri görmezden gelinmiş, halkın söz, yetki ve karar hakları elinden alınmıştır.

Bizler;

İzmir Karaburun yöresi halkı da bölgeleri için zorlu bir mücadele yürütüyor. Beldelerinin talanına, yıkımına karşı seslerini yükselten Karaburun halkı, kamuoyunun dikkatini çekmek için 15 Ağustos günü sabah saat 09.00'da Karaburun'dan Konak'a yürüyüş düzenledi. Yayımladıkları basın bildirisinde:

“Karaburun Yarımadası için yürüyüş”

“Yarımadamız; bitki örtüsüyle, hayvan türleriyle yaşadığı ve gelişim gösterdiği tüm canlılar için kalitesi yüksek bir yaşam alanı sunmaktadır. Yarımadamızın doğal ve kültürel değerlerini

koruyarak gelecek kuşaklara devredebilmek için mücadele ediyoruz. Çünkü, insanla doğanın uyum içinde, birlikte var olabileceğine inanıyoruz.

Ne yazık ki, eşsiz doğa güzelliğine sahip olan Yarımadamız; kurulmak istenen 1200 adet Rüzgar Enerji Santraliyle (RES), denizlerimizi kirleten, balık üretim çiflikleriyle, ruhsat verilerek açılacak olan Taş Mermer ve Maden ocakları ile ranta, talana ve yağmaya feda edilmektedir. Dağlarımıza ve tarım alanlarımıza geriye dönüşü olmayan bir son hazırlanmakta, 'büyüme ve gelişme' adı altında havamız, toprağımız, denizimiz, ağaçlarımız, ormanlarımız, tohumlarımız, hayvanlarımız, suyumuz, derelerimiz ve köylerimiz yok edilmek istenmektedir. Böylelikle kültürel ve geleneksel değerlerimizin,

Karaburun'u Karaburun yapan; Eğlenhoca, İncelik, Kösedere, Saip Ambarseki, Bozköy, Yaylaköy, Hasseki, Küçükbahçe, Parlak, Tepeboz, Sarpıncık, Salman köylerimizdeki zeytinimiz, enginarımız, nergisimiz, üzümümüz, erkenci mandalınamız, yöremize özgü 26.000 adet kayıtlı Kıl Keçilerimizdir. Denizlerimizdeki Barbunumuz, Kefalimiz Çipuramız, Levreğimiz, Sinaritimiz ve Akdeniz Foklarımızdır.

Karaburun'u Karaburun yapan, haksızlıklara karşı savaşan Ortak Yaşamın savunucusu Börklüce Mustafa'nın bize bıraktığı mücadele mirasıdır.

Bir günde çıkartılan 'Büyükhşehir Yasası'yla 13 köyümüzün köy tüzel kişilikleri ortadan kaldırılmıştır. 13 köyümüzün yaşam alanlarında yüzyıllardır sahip oldukları gelenek ve kül-

Yaşam alanlarımızı ve kültürel değerlerimizi yok edecek olan doğal kaynakların ve yaşam alanlarının rant uğruna holdinglere, şirketlere ve yandaşlara peşkeş çekilmesine, talan edilmesine, bizden başka burada yaşayan tüm canlıların da geriye dönüşü olmayacak bir şekilde yok edilmesine Karşıyız!

...

Bu nedenle

Doğamıza, yaşam alanlarımıza sahip çıkmak onları korumak ve gelecek kuşaklara devretmek için,

Köylünün 'tabiatına' dokunma, mahalleleri değil köylerimizi istiyoruz demek için,

'Başka Karaburun Yok!' Bu saldırılara 'Dur!' demek için, Yürüyoruz!" diyen Karaburunlular, saat 17.00'de Konak Meydanı'na ulaştılar.

Harmandalı Çöp İstemiyor

İzmir Harmandalı Çöpe Direniyor. Barikatlar kuruldu, yol kesildi. çöp arabalarının geçişine izin verilmiyor...

21 yıldır İzmir bu vahşi çöp depolamayla zehirleniyor.. İzmir'in tüm çöpleri Çiğli Harmandalı'ndaki yerleşkeye dökülüyor. İnsanların sağlığı çöp kokusu ve artıklarıyla riske atılıyor. Harmandalı Halk Forumu'nda yapılan tartışmalar ile bölge halkı (Harmandalı, Egekent, Evka-5, Ulukent sakinleri) 24 saatline yol kesme eylemi kararı aldı.

Bu sabahtan itibaren (17 Ağustos) 24 saatliğine yollar kapatılarak çöp arabalarının geçişine izin verilmeyecek.

KEMİKLERİ BİLE KAYBETTİLER!

Cumartesi anneleri 17 Ağustos'ta yaptıkları 438. eylemlerinde 1995 yılında Diyarbakır'ın Kulp ilçesinden evinden gözaltına alınan gece bekçisi Osman Buluttekin'in akıbetini sordu.

Eylemde ilk olarak söz alan Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız, Başbakan'ın Mısır'da, Suriye'de yaşanan olaylar için katliam tanımını kullandığını, yönetimleri kınadığını, onlara insan haklarından bahsettiğini hatırlatarak, yıllardır kayıplarının akıbetini sorduklarını, ama Başbakan'ın bunları katliamdan saymadığını belirtti. Gözaltında kayıpların kendi döneminde yaşanmadığını söyleyen Başbakan'a seslenen Yıldız Roboski katliamını, Gezi Parkı eylemleri sırasında ölenleri hatırlatarak "Bunlar da mı katliam değil?" diyerek tepki gösterdi. "Başka ülkelere insan haklarından bahseden, Başbakanlık yapan Erdoğan bu ülkenin insanlarına ne zaman Başbakanlık yapacak?" diye soran Yıldız, "Tüm kayıpların failleri ortaya çıkıncaya kadar biz mücadelemizi sürdüreceğiz." dedi.

Bu hafta 23 Ağustos 1995 yılında evinden gece yarısı polis oldukları iddia eden kişilerce gözaltına alınan gece bekçisi Osman Buluttekin'in dosyası aktarıldı. Eyleme katılan CHP İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıku söz alarak o dönemde

Osman Buluttekin'in avukatı olarak akıbetini araştırdığını belirtti ve Buluttekin'in Jandarma Karakolu ve Kaymakamlık konutuna 100 metre mesafedeki evinden alınıp götürüldüğüne dikkat çekti. Yıllardır insan hakları için kayıp yakınlarının mücadele verdiğini ve bu mücadeleyi birlikte sürdüreceklerini belirtti.

Basın açıklamasını ise bu hafta Sabire Özdemir yaptı. Osman Buluttekin'in kendisinden haber alınmadığını belirterek, gözaltı süreci ve akıbeti hakkında bilgisi olanları tanıklık yapmaya çağıran Özdemir, insanlık suçları karşısında susmanın bu suça ortak olmak anlamına geldiğini söyledi. Herkesin kayıpların bulunması mücadelesine destek olması gerektiğini belirtti.

Cumartesi Anneleri 439. hafta oturma eylemlerinde gözaltında kaybedilen Selim, Hasan ve Cezayir Örhan akıbetlerini sordular. Örhanlar, 24 Mayıs 1994'te Bolu Komando Tugayı'na bağlı askerler tarafından gözaltına alındıktan sonra bir daha haber alınmadı. AİHM'e taşınan davada Türkiye gözaltında kaybetmekten mahkum edildi.

Cumartesi Anneleri adına yapılan basın açıklamasında Selim, Hasan ve Cezayir Örhan'ın nasıl kaybedildiklerini anlatıldı.

6 Mayıs 1994 günü sabahı Bolu Komando Tugayı'na bağlı askeler Kulp Köyü Deveboyu Mezarına baskın yaptı. Köylüler meydana toplandı ve kendilerine bir saat içinde evlerinin yakılacağı söylendi. Bir saat bile geçmeden askerler evleri ateşe vermeye başladı. Köylüler bir süre sonra harabeye dönmüş evlerinin önüne çadırlarını kurdular. 24 Mayıs 1994'te Bolu Tugayı'na bağlı askerler köye tekrar operasyon yaptılar ve Selim, Hasan ve Cezayir Örhan'ı gözaltına aldılar. 2002 tarihinde AİHM dava ile

ilgili Türkiye'yi mahkum ettikten sonra 2003 yılında Kulp ilçesi Bağcılar Köyü yakınlarında toplu mezar tespit edildi. İHD'nin ve Örhan Ailesi'nin başvurusu üzerine Savcılık tarafından açılan toplu mezarda 8 kişiye ait kemiklere ulaşıldı. Toplu mezarda Hasan ve Selim Örhan'a ait olan kemiklerin olduğu 2007 yılında kesinleşti. Kimliklendirme çalışması sonrasında İstanbul Adli Tıp Kurumu kemikleri bir torba içerisinde Kulp Savcılığı'na gönderdi ve kemikler kayboldu.

Dönemin yetkililerinin jandarma ve Tugay komutanlarının yargılanmasını isteyen Cumartesi Anneleri bir sonraki hafta yine Galatasaray Meydanı'nda olacaklarını belirttiler.

Metris'te Hasta Tutsaklar İçin Eylem

Tutuklu Aileleri ile Dayanışma Derneği (TUAD) üyeleri hasta tutsakların serbest bırakılması için 18 Ağustos günü Metris Cezaevi önünde basın açıklaması düzenlendi.

Basın açıklaması metnini okuyan TUAD Başkanı Recep Belek, en temel hak olan sağlık ve yaşama hakkının cezaevlerinde ihlal edildiğini belirtti.

"Hasta tutsaklar ring araçlarında ve hastanelerde gidip gelme süreçlerinde askerlerin ve gardiyanların işkencesine maruz kalmakta, ring araçlarında saatlerce bekletilmektedir.

Hükümetin bir kurumu olan adli tıp ise tıp biliminin gerçeklerinden uzak ırkçı ve faşizan kararlarıyla cezaevlerinde yaşanan ölümlere seyirci kalmaktadır. Bu haliyle bağımsızlığını yitiren adli tıp kurumu hasta tutsakların serbest bırakılması için adeta yukardan emir beklemektedir." diyerek başta hasta tutsaklar olmak üzere tüm siyasi tutsakların serbest kalmasını istediklerini belirtti.

Açıklama, "Siyasi Tutsaklar Onurumuzdur" sloganı ile son buldu.

Enerji İşçileri İşbaşı Yapacak

DİSK Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri 1 Ağustos 2013 tarihinde Cengiz-Kolin-Limak şirketinin 540 işçiyi işten çıkartması üzerine işlerine geri dönebilmek için eylemler yapmaya başladı.

BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde yürüyüş ve eylemler yapılırken Enerji-Sen ve DİSK yönetiminin yer aldığı heyet ile BEDAŞ yönetimi arasında görüşmeler yapıldı.

İşten atılan enerji işçileri, yürüyüşler, işgal ve pankart asma eylemleri yaparak BEDAŞ yönetiminin işten atılan işçilerin geri alınmasını istediler; aksi halde direnişe başlayacakları ve İstanbul'da elektrik açma, kapama ve okuma işlemi yaptırmayacakları uyarısında bulundular.

15 Ağustos'ta Simit Sarayı önünden BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne yürüyerek eylem yapan işçilerin işe dönme talepleri için yapılan görüşmeden sonuç alınamadı.

Son olarak 23 Ağustos günü BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde işten atılmalarının 22. gününde eylem yaparken Enerji-Sen yönetimi ve DİSK yönetiminin yer aldığı bir heyet de BEDAŞ yönetimi ile görüşme yaptı.

Enerji işçileri görüşmeler sürerken eylem yaparak "İşimize, Ekmeğimize, Geleceğimize Sahip Çıkıyoruz" pankartı açıp "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı.

Görüşme sonrasında DİSK Genel Başkanı Kani Beko açıklama yaptı. Şirket yönetimi ile yapılan görüşmeler sonucunda işe geri dönmek isteyen işçilerin 3 grup şeklinde işbaşı yaptırılacağını belirten Beko, ayrıca işe dönmek istemeyen işçilerin tazminatlarının da hukuki süreç işletilmeden şirket tarafından işçilere ödeneceğini söyledi. İşe başlamak isteyen işçilerden ilk 50 kişilik gruba birkaç gün içinde işbaşı yaptırılacağı belirtilirken işe dönmek isteyen işçilerin tümünü işbaşı yapmaya kadar eylemlerin süreceği belirtildi.

Grev Kazandı!

Tekstil iş kolunda yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinden maaş zammı ve ikramiyeler konusunda uzlaşma çıkmaması üzerine 12 bin TEKSİF üyesi işçi 15 Ağustos itibariyle greve başladı.

Türk-İş'e bağlı Türkiye Tekstil, Örmeye ve Giyim Sanayi İşçileri Sendikası (TEKSİF), patronların maaş zammı ve ikramiyeler konusunda uzlaşmaz tavrı nedeniyle grev kararını sabah itibariyle uygulamaya koyduğunu belirterek "Ülkemizin en büyük ve ihracat şampiyonu firmalarında çalışan 12 bin tekstil işçisi bu sabahtan itibaren greve çıktı" dedi.

Greve başlayan 15 işyerindeki 10 bin işçiye Pazartesi günü 2 bin işçi daha katıldı. Çerkezköy'deki Yünsa Fabrikası'nda başlayan grev 23 Ağustos günü akşam saatlerinde yapılan anlaşmayla sona erdi. TEKSİF tarafından yapılan açıklamaya göre işçilerin ilk taleplerinden olan ikramiyelerin 120 güne çıkarılması, fazla mesai ücretinin %100 civarına yükseltilmesi, kıdemlere ise ilk yıl için 7 TL artış verilmesi talepleri kabul edildi. Ayrıca ücretlerde birinci altı ay için %5 ikinci altı ay için ise %3 artış uygulanması yönünde anlaşmaya varıldığı belirtildi.

Böylece 12 bin işçinin katıldığı 30 işyerini kapsayan grev 9 günün sonunda TEKSİF'te örgütlü işçilerin taleplerinin kabul edilmesi üzerine kazanımla bitmiş oldu.

"Altın Üretmiyoruz"

8 Temmuz gününden beri grevde olan Darphane ve Damga Matbaası işçileri, grevlerinin 39. gününde. 14 Ağustos günü Beyaz Yakalı Çapulcular'ın ziyaret ettiği Darphane işçileri, bir açıklama yaparak "üretim yapıldığı" söylemlerini yalanladı.

Grevdeki işçilerin kuyumculara yönelik yaptıkları açıklama şöyle: "Bizler Darphane ve Damga Matbaası çalışanları olarak 08.07.2013 tarihinden beri grevdeyiz. Bu sebeple mesükük ve ziynet olarak üretilen altınların üretimi durmuştur.

Halen devam eden grev nedeniyle altın üretiminin yapılması mümkün değildir. Basında yer alan altın üretiminin olduğuna yönelik açıklamalar, tamamen asılsızdır. Üretimin başlaması, ancak grevin bitmesi ile mümkün olacaktır.

Bizlerin de dileği bu grevin bir an önce bitmesi yönündedir. Bu da ancak Darphane ve Damga Matbaası yönetiminin haklı taleplerimizi karşılaması ile mümkün olacaktır. Darphane ve Damga Matbaası İşçileri."

Tarafsız Gerçekler Ve Hayaller

İnsanoğlu bugün 230 milyon yıldır varolduğu bilgisine sahip. Daha önemli ve eski bir bilgiye sahip olduğumuzu düşünmüyorum. Diğer insansılar da varoldu. Avrupa kaynaklı neandertal veya Asya'daki Denisova büyük insansı maymunları varoldu ancak hiçbirisi Etiyopya'daki homo sapiens fosilleri kadar eski değildir.

Diğer bir yandan o dönemde yaşamış olan çok sayıda canlının fosilleri günümüze gelmiştir. Bunlar arasında 200 milyondan fazla yıl öncesine giden dinazor fosilleri sayılabilir. Çok sayıda bilimci bu memelilerin Tehuantepec Yarımadasına çarpan bir göktaşına kadar yaşadığını düşünüyor.

Bugün üzerinde yaşadığımız gezegenin tarihi de biliniyor. Bir yıldız kümesinden koparak soğuyan ve zamanla çok yavaş işleyen bir süreçte belirginleşen bir yapıya sahip oldu. Dünyamızı oluşturan çok sayıda elementin tamamının keşfedilip keşdefilmediği bilinmiyor. Önceden bilinmeyen ancak günümüzde geliştirilen teknolojiler sayesinde bu alanda da ilerlemeler sağlanıyor.

Yiyecek olarak tüketilen bazı bitkilere ait tohumların yaklaşık 40 bin yıl önce kullanılmaya başlandığı anlaşılıyor. Yaklaşık 10 bin yıl önce hasat mevsimlerine göre hazırlanmış olan ilk takvimlerin ortaya çıktığı görülüyor.

Bilim bize doğuştan gelen kendi kendine yetme sorunumuz yüzünden alçak gönüllü olmamız gerektiğini hatırlatıyor. Bu şekilde varolma durumumuzun bize yaşattığı ayrıcalığın farkına varıp, önlemlerimizi önceden alabiliriz.

Sayırsız nesil ve sayısız fedakar insan, özellikle de kendilerini feda eden anneler bu sömürülen ve yağmalanan dünyamızda yaşadığı ve yaşıyor.

Doğada annelik kavramının babaya göre öne çıktığı görülüyor. Kutup bölgesinde Eskimolardan Afrika'nın balta girmemiş cangıllara kadar kadınlar sadece ailelerine bakmakla kalmıyor, toprakla uğraşıp yiyecek üretiyor.

Doğadaki hayatın geçmişi, bugünü ve yarınıyla ilgili edindiğimiz bilgileri değerlendiren herkes çok az zamanımızın kaldığını ve her anın önemli olduğunu görecektir.

Virüsler kendilerini hiç beklenmedik şekillere sokacak şekilde değiştirebiliyorlar ve bu sayede insan beslenmesinin temel dayanağı olan bitki ve hayvanları olumsuz şekilde etkileyebiliyorlar. Özellikle yaşlı ve çocuklarda hastalıkların artmasına ve şiddetlenmesine yol açıyorlar.

Gezegemizde yaşayan milyarlarca kişinin artan sayıda sorunla başa çıkabilmesi için neler yapılabilir?

Diyelim ki 200 farklı insan grubu dünyamızın doğal kaynakları üzerinde hak iddia ediyor ve uzlaşmaya varamıyor. Yurtseverlik insanoğlunun geliştirdiği en geniş dayanışma duygusudur. Bu örneğimizde bunun çok düşük seviyede olmadığını farzedelim.

Bu duygunun tarihçilerin klanlar olarak adlandırdığı geniş aile gruplarının aktiviteleriyle başladığı ortadadır. Amaçladıkları hedefi yerine getirmek için birarada davranmak durumunda olan klanların işbirliği olanaklarını araştırmasıyla genişlemiştir. Bu tür ilişkiler kimi zaman mücadele biçimine evrilsen de daha da gelişerek daha üst düzey örgütsel formları, kabileleri meydana getirecektir.

100 bin yıl sonra bile ancak gelişmiş ve karmaşık bir süreçle üretilen parşömen üzerine kaydedilen yazılar ancak 4 bin yıl öncesine ait olacaktır.

İnsanoğlunun her dönem düşünme ve fikir geliştirme gücü dikkat çekici. Antik Yunan'daki insanların modern insandan daha az zeki olduğunu düşünmüyorum. Şiirleri, felsefe metinleri, heykelleri, tıp bilgileri, Olimpiyat Oyunları; güneş ışınlarını düşman gemilerinde toplayarak tutuşturabilecek karmaşıklıkta yaptıkları aynaları; Sokrat, Eflatun, Aristo, Galen, Arşimed ve diğerlerinin eserleri antik dünyayı aydınlat-

mıştır. Bunlar çok sıradışı kişililerdi.

Çok uzun bir yoldan sonra insanoğlunun modern tarihine ulaşıyoruz.

Bizim ülkemizde ise kritik günler çok yakındaydı, Sovyetler Birliğini derin bir kriz sarstığında ABD topraklarına sadece 90 mil uzaklıktaki ülkemiz zorlu günler yaşadı.

1 Ocak 1959 günü ülkemiz 402 yıllık İspanyol sömürgeciliğinin ardından gelen 59 yıllık yeni sömürgecilik kaderini kırarak kendi kaderini kendi eline aldı. Artık aynı dili bile konuşmayan, etnik farklılıkları olan bir topluluk değil, beyazlardan, siyahlardan ve yerli Amerikalılardan oluşan yeni bir ulustuk, her yeni ulusta olması olağan erdem ve zayıflıklarımızla. Adamızda işsizlik, az gelişmişlik ve eğitimsizlik seviyesinin acınacak düzeyde olduğunu söylememe gerek bile yok. İnsanlar sadece ABD'de hakim olan basın organları ve egemen edebi yayımların bilgisine sahipti.

Halkımız bağımsızlık için onyıllar boyunca İspanyol baskısına ve silahlı birliklerine karşı verilen mücadeleden habersizdi.

Sömürgeci mantığı çok iyi anlatan "Olgun meyve" anlayışının tarihi de atlanmamalıdır. Buna göre güçlü sömürgeci devlet çevresindeki ülkelerin bağımsız olmasını istemeyerek bu yönde girişimleri karşısına almış, bu tür toprakları ilhak etmeye kalkışmıştır, adamız da bu hamleden payını almıştır.

Havana Limanında demirli Maine savaş gemisi patladığında adadaki binlerce İspanyol askeri zaten yenik durumdaydı. Bu mağlubiyet gelişmiş silahlarına rağmen ABD Silahlı Kuvvetlerinin bir gün Vietnam'da yaşayacağını aynısıydı. Savaş boyunca insanların hala hayatlarını etkileyen kimyasal silahlar kullanılmış, yenilgiden dolayı Nixon bir ara kahraman Vietnam halkına karşı nükleer silah kullanmayı bile akıldan geçirebilmiştir.

Sovyetler Birliğiyle olan ilişkilerimizdeki tatsız bir durumu aktarmazsam söylediklerimin net olarak anlaşılmasından çekiniyorum. Bu da 1962 Küba Füze Krizi sırasında Nikita Hruşçov'un aldığı kararı öğrendiğimizdeki düşüncelerimizden kaynaklanıyor.

Hruşçov'un John F. Kennedy ile nükleer başlıklı füzeleri ülkemizden almak konusunda anlaşmasını öğrendiğimizde herhangi bir anlaşma için vazgeçilmez olarak değerlendirdiğim beş noktayı belirterek yayınladım. Sovyet lideri, sürecin en başında Küba'daki füzelerden sorumlu komutanı uyardığımızı ve ülkemizin Sovyetler Birliğinin bir ileri mevzisi olarak görülmesini istemediğimizi biliyordu, adamızın diğer Latin Amerika ülkelerinin bağımsızlık mücadelesi için örnek olma gibi bir sorumluluğu var. Ancak tüm bu argümanlarımıza rağmen Sovyet komutanı, yine de olası bir saldırıya karşı caydırıcı bir gücü elde tutmanın öneminden bahsetmişti. Bu ısrar üzerine verdiğimiz cevapta eğer bu konuşlandırma sosyalizmin korunması için elzemse konunun tamamen farklı bir boyutta değerlendirilmesi gerektiğini belirttik, çünkü son tahlilde hepimiz devrimciydik. Komutana Küba Devrimi önderliğinin cevabını iki saat içinde iletteceğimi söyledim.

Kübayla olan ilişkilerde Hruşçov, onurlu davranmıştır. ABD şeker kotasını kaldırıp ticaretimizi sabote etmek üzere abluka uyguladığında, benzer durum petrolde de yaşanınca tüm ürünlerimizi satın aldılar. Bu yardım olmamış olsaydı, ekonomimiz büyük bir sorunla karşı karşıya kalırdı. Küba'nın asla teslim olmayacağı ölümüne bir savaş başlamıştı. Hem saldırgan için hem de bizim için savaş çok kanlı oldu. 300 bin dolayında silahımız vardı, Batista diktatörlüğünden devrolan 100 bin silah bu sayıya dahildir.

Sovyet lideri büyük bir prestije sahipti. Fransa ve İngiltere-

re'nin Süveyş Kanalını İsrail desteğiyle işgal etmesi sonucunda ortaya çıkan oldu bitti karşısında Hruşçov, Fransız ve İngiliz birliklerinin çekilmemesi durumunda nükleer silahlara maruz kalacakları uyarısında bulunmuştu. Eisenhower liderliğindeki ABD yönetimi o dönemde bir savaş durumuna dahil olacak durumda değildi. O zaman Hruşçov'un şu sözleri dikkat çekiciydi: "Füzelerimiz bir sineği bile vurabilecek kapasitede."

Bu olaydan az sonra dünya yine bir savaşın eşiğine geldi. Bu zamana kadarki en tehlikeli gelişmeler yaşanıyordu. Hruşçov sadece bir lider değil 2. Dünya Savaşı sırasında Stalingrad savunmasından sorumlu başarılı bir siyasi komiserdi. 4 milyon askerin savaştığı bu çok zorlu savaşta Hruşçov çok başarılı olmuştu. Savaşta Naziler yarım milyon askerini kaybetmişti. Hruşçov Küba Füze Krizi yüzünden alaşağı oldu, 1964 yılında yerine Leonid Brejnev geldi.

Genel kaniya göre büyük bir bedel ödenmiş olsa da ABD'nin Küba'yı işgal etmeyeceğinin teminatı alınmıştı. Brejnev ülkemizle çok iyi ilişkiler geliştirdi. 28 Ocak 1974 günü ülkemizi ziyaret etti, Sovyetler Birliği'nin askeri altyapısını geliştirdi, Sovyet askeri akademilerinde çok sayıda Kübalı subayın yetişmesini sağladı, ülkemize karşılıksız silah desteği verdi, yüksek güvenlikli su soğutmalı nükleer elektrik santralının kurulmasına ön ayak oldu, ülkemizin ekonomik hedeflerine ulaşmasına yardımcı oldu.

10 Kasım 1982 günü ölmesinin ardından yerine KGB şefi Yuri Andropov geldi. Brejnev'in cenaze töreninde en ön safta olan Andropov SSCB'nin başına geçti. Tanyabildiğim kadarıyla çok ciddi bir adamdı, çok da dürüst.

Bize ABD tarafından bir saldırıya maruz kalmamız durumunda yalnız başımıza savaşmak durumunda olduğumuzu bildirdi. Ona eskiden olduğu gibi bedelsiz silah alıp alamayacağımızı sordüğümüzde olumlu cevap verdi. Ona verdiğimiz cevapta, "Merak etmeyin, bize sadece istilacıların

bizden çaldıklarının yerine koyacak kadar silah vermeniz kafi." demiştik.

Bu bilgiden çok az sayıda yoldaşımızın haberi oldu, bu tür bir bilginin düşman tarafından bilinmesi çok tehlikeli olabilirdi.

Küba'da 1 milyon savaşçıyı örgütleyebilmek adına dostlarımızdan silah istemeye karar verdik. Durumu bütün açıklığıyla anlattığımız, kendisi de deneyimli bir savaşçı olan yoldaş Kim İl Sung bizden tek bir kuruş talep etmeden 100 bin Kalaşnikov tüfeği gönderdi.

Krize sebep olan neydi? Hruşçov, Kennedy'nin gerekli siyasi ve diplomatik ortam hazırlandıktan sonra Küba'yı doğrudan işgal etme planını görmüştü. Özellikle Domuzlar Körfezi bozunundan sonra bölgede sürekli olarak askeri tatbikatlar yapıyordu. Domuzlar Körfezi sırasında Küba hava sahası üzerinde en az 40 tane B-26 bomba uçakları dahil olmak üzere yoğun bir trafik vardı. Paralı askerler hava sahamıza hakim olmak için ana hava üslerimizi hedef aldılar. Ancak uçaklarımız farklı hava üslerinde dağınık bir şekilde bulunduğundan dolayı ilk saldırının etkisi sınırlı oldu. İşgalin ilk saatlerinde savaş uçaklarımız havadaydı ve savaşıyordu.

Dürüst bir Amerikalı yazarın olanları ABD açısından tam bir fiyasko olarak nitelendirdiğini anımsatalım. Bozgunundan sonra sadece 2-3 paralı askerin Miami'ye dönebildiğini söylemem herhalde sonucu anlatmaya yeterli olur.

ABD Silahlı Kuvvetleri tarafından adımıza karşı yapılacak olan olası bir işgal, düşman için muazzam bir kayıpla sonuçlanacaktır. Öyle ki Vietnam'da kaybettikleri 50 bin askerin çok üzerinde bir kayıptan bahsediyorum. O dönemde Vietnam bozgunundan alınan dersleri de almamışlardı.

Özetlersem, 28 Ekim 1962 günü Küba'ya danışılmadan alınan kararlar aynı fikirde olmadığını belirttim. Karar kapsamında 42 adet stratejik füze SSCB tarafından kaldırılacaktır. Sovyet li-

derine daha önceki anlaşma uyarınca bize herhangi bir bilgilen-dirme yapılmadığını bildirdim. Bu düşüncem şöyle de formüle edilebilir; "Beni yanlış olduğuma ikna edebilirsin ama beni ikna etmeden yanlış olduğumu söyleyemezsin." Bizim için olmazsa olmaz olan beş noktayı sıraladım:

1.Ekonomik ablukaya son verilmesi ve dünyanın her tarafından ABD tarafından ülkemize karşı uygulanan ticari tedbirlerin kaldırılması

2.Hava ve deniz yoluyla ülkeye kaçak silah sokulması, paralı asker işgal girişimleri, ajan ve sabotajcıların ülkeye sokulması, ABD başta olmak üzere komşu ülke topraklarının Küba karşıtı üs haline dönüştürülmesi gibi tüm gizli faaliyetlere son verilmesi

3.ABD ve Porto Riko topraklarından yapılan korsan saldırıların son bulması

4.Küba hava ve deniz ulaşımına yönelik ABD savaş gemileri ve savaş uçakları tarafından yapılan engellemelerin kaldırılması

5.Guantanamo Deniz Üssünden çıkılarak , ABD tarafından hukuksuz işgal edilen Küba topraklarının geri verilmesi.

Olaydan hemen sonra Başkan Kennedy ile Küba Füze Krizi hakkında görüşen Fransız gazeteci Jean Daniel'den gelen bilgilere göre Kennedy çok zor bir süreçten geçtiğini belirterek benim durumun ciddiyetini kavrayıp kavrayamadığımı sorgulamış. Haberler üzerine Fransız gazeteciye Küba'ya davet ederek bu konuyu açıklığa kavuşturmak için görüşmeyi önerdim.

Daniel Küba'ya geldi ve benden röportaj için bir randevu istedi. Geldiği gece onu arayıp onu görmek istediğimi ve konuyla ilgili görüşmemizi Varadero'da yürürken yapabileceğimizi söyledim. Ertesi gün Varadero'da buluştuk, onu öğle yemeğine davet ettim. Gittiğimiz yerde radyoyu açar açmaz Kennedy'nin Dallas'da suikast sonucu öldürüldüğü haberini duyduk.

Konuşacak bir şey kalmamıştı. Doğal olarak ona Kennedy ile yaptığı röportajı sordum, Başkandan oldukça etkilenmiş ben-

ziyordu. Bana Kennedy'nin tam bir düşünce makinası olduğunu söyledi, suikast haberinden sonra dağılmıştı. Onu bir daha görmedim.

Ben de kendi çapımda o gün olanları araştırdım, orada olanları anlamaya çalıştım.

Lee Harvey Oswald'ın davranışları gerçekten garipti. Kennedy suikastından önce Küba'ya gelmeye çalıştığını biliyordum, hareket halindeki bir hedefi yarı otomatik bir tüfekle vurduğu iddia ediliyordu. Bu silahı kullanmasını çok iyi bilirim. Ateş ettikten sonra nişan almaya yarayan gez kısmı yerinden oynar ve hedef gözden kaybolur, bu durum başka bir silahta olmaz. Eğer silah sabitlenmişse ve dürbünlüyse çok keskin nişan alınmasına yarar ancak hedef hareketliyse sorun yaratır. Bir saniyenin içinde arka arkaya iki el ateş edildiği ve bu iki atışın da isabetli olduğu söyleniyor. Oswald'ın yakalandıktan sonra polis denetimindeyken başka bir kişi tarafından vurulabilmesi de bir tür şaka sanki.

Kimseyi zan altında bırakmak istemiyorum, bu onların bileceği bir şey ancak petrol devleriyle içli dışlı olan müstakbel Başkan Johnson apar topar Vaşington'a uçtuğunda amaçları Küba'yı işgal etmektir. Yıllar sonra suikasta uğrayan Kennedy'nin oğlu beni ziyarete geldi, birlikte yemek yedik. Yazmayı çok seven hayat dolu bir gençti. Kısa bir süre sonra tatile giderken basit uçağıyla fırtınada kazaya kurban gitti. Daha sonra Karakas'ta ABD başsavcısı olan Robert Kennedy'nin eşi ve çocuklarıyla görüştim. Kendisi Hruşçov ile yürütülen görüşmelerde yer almıştı. O da suikasta kurban gitti, dünya dönmeye devam ediyor.

Toparlıyorum, bu satırların yazarını bugün 87. yaş günü olmasından dolayı mazur görün lütfen, notlarıma bakacak zamanım olmadı.

Haberler sürekli olarak dünyayı etkisine alması beklenen gündemlerle dolu.

Russia Today televizyonu internet sitesine göre Noam

Fidel'in Görüşleri

Chomsky, "ABD siyaseti terörü artırmaya yöneliktir." demiş.

"Filozofa göre ABD'nin amacı toplum içindeki korkuyu artırmak. Şimdiye kadar görülen en yoğun uluslararası terör harekâtı yürütülüyor, insansız hava araçları ve özel birlikler bu siyasetin temel taşları..."

"İnsansız hava araçları potansiyel teröristler yetişmesine sebep oluyor."

"Ona göre ABD'nin geniş bir harekâtla kendisine sürekli olarak düşman kazanmasıyla, terörizme karşı istihbarat ağını genişletecek tedbirlere başvurması çok ilgi çekici."

"Chomsky çok sayıda örnek veriyor. En öne çıkan ise Luis Posada Carriles'in hikayesi. Venezuela'da aranan bu kişi içinde 73 kişinin bulunduğu bir uçağı havaya uçurmaktan suçlu bulunmuş durumda."

Bugün, son yıllardaki en iyi arkadaşımı anmadan edemeyece-

ğim, Bolivarcı Venezuelalı Silahlı Kuvvetlerinde vücut bulmuş alçakgönüllü ve yoksul bir kahraman - Hugo Chávez Frías.

Okuduğum sayısız kitap arasında beni etkileyen kitapların başında geliyor. Şiirsel ve betimleyici diliyle etkileyen, kültürlü ve zeki cevaplarıyla kendine hayran bırakan, kendisine Fransız gazeteci Ignacio Ramnoet tarafından sorulan iki bin soruya verdiği cevaplarla hayran bıraktıran eserden bahsediyorum.

Bu yıl 26 Temmuzda, Moncada y Carlos M. de Cespedes Kışlası baskının 60. yıldönümü kutlamaları sebebiyle Santiago'ya gelen Ramonet, son eseri "Hugo Chavez, Hayatımın ilk yılları" adlı eseri bana ithaf etmiş.

Bu eserin yazım sürecine taslak okumaları yaparak katılmış olmaktan gurur duyuyorum.

Ona söz verip de yerine getiremediğim bir kitap revizyonu borcum da bulunuyor.

26 Temmuz 2006 günü ağır bir şekilde hastalandım. Durumun çok ciddi olduğunu öğrendikten sonra 31 Temmuz günü Devlet Konseyi Başkanlığı görevimden istifa ettiğimi bir an olsun çekimeden ilan ettim. Ayrıca yerime derhal uygun bir yoldaşın görev başlamasını önerdim.

"Fidel ile Yüz Saat" adlı kitabın gözden geçirilmesi görevimi bitirmem gerekiyordu. Kötü durumdaydım, dikte ederken bazen uykuya yenik düşebiliyordum. Her şeye rağmen her gün şeytani gibi gelen sorulara cevap verdim ve sonunda bu çalışma da bitti.

Hayatımın yedi yıl daha devam edeceğini tahmin bile etmiyordum. Daha önceden öğrenme fırsatım olmayan şeyleri bu sayede okuyarak ve çalışarak bilir konuma geldim. Yeni gelişmelerin ve ilerlemelerin herkesi de aynı şekilde şaşırttığını düşünüyorum.

Hugo Chavez ile ilgili yanıtlanması gereken çok soru var. Venezuela Devlet Başkanı olduğu dönemden itibaren hayatının en mükemmel anları hala yanıtlanmayı bekliyor.

Onu yakından tanıyanlar ideolojik sorunlara öncelik verdiğini bilirler. Bir eylem ve fikir adamı olarak Chavez kendisine çok çektiren acımasız hastalık karşısında şaşırma da yakınlarını büyük üzüntüye sevk eden hastalığıyla hiç paniğe kapılmadan büyük bir cesaretle yüzleşti. Bu dönemde hayatına rehberlik eden Bolivar'dı.

İnsanlık tarihine şanlı sayfalar yazan iki liderdi ikisi de.

Şimdi hepimiz "Hugo Chavez, Hayatımın devamı" adlı ikinci kitabı bekliyoruz, o olmadan anlatılan tarih hiç bir zaman tam olmayacak.

Fidel Castro Ruz
13 Ağustos 2013

Dev Sağlık-İş'ten İş Bırakma

Dev Sağlık-İş (Devrimci Sağlık-İş Sendikası) üyeleri, Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ndeki uzun çalışma saatlerine karşı 15 Ağustos'ta 07.30-09.30 saatleri arasında iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Hastane bahçesinde bir araya gelen Dev Sağlık-İş üyeleri "Taşeron Çalışma Yasaklansın, Kölece Çalışmak İstemiyoruz" pankartı açarak, "Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Susma Haykır Taşerona Başkaldır" sloganları attı.

Yarım gün iş bırakan işçilere SES ve İstanbul Tabip Odası üyelerinin yanı sıra DİSK Genel Başkanı Kani Beko ve DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu destek verdi.

Eylemde bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, taşeron sisteminin çağdı bir sistem olduğunu ısrarla söylediklerini ifade etti. Taşeron işçilerinin AKP Hükümetinin çıkarmış olduğu 4857 sayılı yasa ile ekmeğinin ve geleceğinin olamayacağını defalarca ifade ettiklerini dile getiren Beko, taşeron işçilerin işiyle ekmeğiyle oynayanların ellerinin yakasında olacağını kaydetti.

Ardından konuşan Dev Sağlık-İş Genel Sekreteri Yüksel Kaya, "Bu ülkenin işçilerini bir araya getirmek ve birlikte mücadele etmelerini sağlamanın boynumuzun borcudur. ... Bu

günlere kolay gelinmedi. İnsanlarımız günlerce aylarca direnerek haklar elde etti" diye konuştu.

Kaya'nın ardından Dev Sağlık-İş İşyeri Temsilcisi Erkan Emer basın açıklamasını okudu. Emer, İstanbul Beyoğlu Kamu Hastaneleri Birliği'ne bağlı Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Temmuz ayı ile birlikte yenilenen nöbet listesinde ara dinlenme süresi adı altında çalışma sürelerinin uzatıldığını ifade etti. Çalışma sürelerine karşı itiraz-

larına hastane yönetiminin dikkate almadığını dile getiren Emer,

"Bizler rızamız olmadan çalışma saatlerimizin uzatılmasına itiraz ediyoruz. Hastane yönetiminin itirazlarımızı ve taleplerimizi hiçe saymasını, görmezden gelmesini kabul edilemez buluyoruz. Angarya çalışma ve vardiya düzeninden biran önce vazgeçilmesini, en temel insan hakkı olan insanca çalışma koşullarına göre çalışma saatlerinin düzenlenmesini talep ediyoruz." dedi.

KESK YÜRÜYÖR

HER YER TAKSİM

Karaburun

Tutsak Yakınları Galatasaray

Akkapı

Adalet Yürüyüşü

Şişli Forumu

Bornova Forumu

HER YER DEVRİM